Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 3/6- 10/7/2013

ΤΟΠΙΚΑ

ΔΙΕΘΝΗ

Έσιετε να δηλώσετε κάτι άλλο;
Δηλώνω θυμωμένος, μαραζωμένος τζαι ψυχικά κουρασμένος...
Να φορολοφηθεί επίσης για θυμό, μαράζι τζαι ψυχική κούραση...
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΤΟΠΙΚΑ

Οι σπατάλες στην αγορά πυρομαχικών

στη

Μπανανία της Σιωπής

Ο Φώτης Φωτίου προσπαθούσε να παρουσιάζει ένα ύφος ήρεμου στρατηλάτη, όταν την περασμένη βδομάδα ανέλυε τις προτεραιότητες του, στο δημοσιογράφο του «Αμύνεσθαι περί πάτρης», στο ΡΙΚ. Σε αυτή την εκπομπή, δεν υπάρχουν δικηγόροι του διαβόλου. Εξήγησε την «ενεργειακή πολιτική ασφάλειας», που προσπαθεί να οικοδομήσει με το Ισραήλ και την Ελλάδα, με τις οποίες σχεδιάζει προσεχώς ασκήσεις. Δεν αποτελεί πρωτοτυπία Φωτίου, είναι πρωτοτυπία της συγκυρίας, αλλά ας τη σημειώσουμε. Η Ελλάδα τον τελευταίο καιρό άρχισε να αναφέρεται δεύτερη στη Κύπρο παρ' όλο που αντίθετα κερδίζει έδαφος στη συνείδηση πολλών λαών, όπως δείχνει και η διεθνής αλληλεγγύη ενάντια στο κλείσιμο της ΕΡΤ. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην προσπάθειά του να προωθήσει τη συνεργασία με τη Γαλλία και τη Ρωσία και το σχέδιό του να αγοράσει δύο πλοία για να περιπολούν στην κυπριακή ΑΟΖ.

Σ' αυτό το σημείο, χρειάστηκε να διευκρινίσει από μόνος του ότι οι αγορές θα γίνουν με κατ' ευθεία επαφή κυβέρνησης προς κυβέρνηση, έτσι ώστε να μην υπάρχουν σκιές για μίζες και ιδιωτικά συμφέροντα. Μπορεί κάποιος να υποθέσει ότι ο συγκεκριμένος τρόπος δεν διασφαλίζει ιδιαίτερα το θέμα της μίζας, ιδιαίτερα στον τομέα των όπλων, όπου η μίζα συνηθίζεται. Θα ανέμενε κανένας ότι για να γίνει πιστευτός θα αναλάμβανε να ρίξει φως στις σκιές, που υπάρχουν και τον κάνουν να διευκρινίζει πράγματα που δεν του ζήτησε κανένας να το κάνει.

Το θέμα, όμως, που έθιξε στην επόμενη ενότητα δημιουργεί ερωτήματα αυτής της φύσης. Πρόκειται για τις τεράστιες ποσότητες πεπαλαιωμένων πυρομαχικών, που υπάρχουν σκορπισμένα στις διάφορες στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Στο ζήτημα, ο υπουργός, μας φαινόταν ξαφνικά να κάθεται στα κάρβουνα. Η έκρηξη στο Μαρί δεν αφήνει άλλα περιθώρια αναβλητικότητας. Όπως είπε, για την καταστροφή των πυρομαχικών θα χρειαστούν ξένες εταιρείες, που εξειδικεύονται σ' αυτού του είδους τις δουλειές. Ο κίνδυνος εκρήξεων είναι φυσικά το πρώτο που πρέπει να τονίσει κανένας και είναι αναμενόμενο να κάνει τον υπουργό να τρέχει. Όμως, είναι απίστευτο και για τον υπουργό και για το δημοσιογράφο να αναφέρονται στο θέμα και να μην διερωτούνται πως είναι δυνατόν να αγοράστηκαν τόσες ποσότητες πυρομαχικών, που τελικά είναι άχρηστες και γιατί δεν αγοράστηκε ταυτόχρονα η τεχνογνωσία καταστροφής ή επιδιόρθωσης ή ακόμα και σωστές εγκαταστάσεις φύλαξης (κι αναφέρομαι σε φωτογραφίες που εμφανίστηκαν στον τύπο και δείχνουν βλήματα αποθηκευμένα στο ύπαιθρο).

Το φάντασμα του Μαρί

Μια μέρα μετά την εκπομπή στην οποία αναφερθήκαμε πιο πάνω, βρεθήκαμε μπροστά σ' ένα ειδησεογραφικό άρθρο του Πολίτη.

« ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΞΠΡΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΑΜ»

«Χημείο για την ΕΦ»

«Με κατεπείγουσες διαδικασίες και απευθείας ανάθεση το υπουργείο Άμυνας

προχωρά στην ανέγερση χημείου στην Αθαλάσσα… **Θα επιτρέπει φυσικοχημικές εξετάσεις σε πυρομαχικά και εκρηκτικές ύλες, χωρίς η αρμόδια υπηρεσία να εξαρτάται από τρίτα μέρη»**

Ο συναισθηματισμός από το χαμό ανθρωπίνων ζωών, οι πολιτικές σκοπιμότητες, τα μίντια, κατά πολλούς η προσπάθεια μετατόπισης της προσοχής από το τραπεζικό σκάνδαλο που εξελισσόταν, οδήγησε σε πολλές επιπλέον κουβέντες.

Αυτή η είδηση δείχνει ότι κάποιοι μέσα στο στράτευμα ξέρουν, ήδη από καιρό, την αιτία της φονικής έκρηξης στο Μαρί.

Η κυπριακή διαπλοκή έχει πρόσωπο; Χ. Χριστοδούλου, Ντ. Μιχαηλίδης, Σ. Χάσικος

Τη βδομάδα που πέρασε, η έννοια της διαπλοκής εμφανίστηκε ξαφνικά και ταυτόχρονα σε τρεις διαφορετικές περιπτώσεις, που έδειχναν όχι μόνο ενδεχομενες ατομικές περιπτώσεις διαπλοκής, αλλά που σηματοδοτούσαν και ένα πιθανο είδος ιστορικού – πορείας: από το Χ. Χριστοδούλου, στον Ντίνο Μιχαηλίδη και τις μίζες των πυραύλων, στο Σ. Χάσικο, υπουργό άμυνας της κυβέρνησης που διόρισε το Χριστοδούλου, και που συνεργάστηκε με το Μιχαηλίδη για να επανεκλεγεί.

Ο Χριστοδούλου δεν έχει δικαιολογίες;

Η αρχική αμηχανία του Χ. Χριστοδούλου, όταν η εφημερίδα Πολίτης αποκάλυψε το θέμα της παραχώρησης - δωρεάς - ενός εκατομμυρίου από συνεργάτη του κ. Βγενόπουλου στην κόρη του, αμέσως μετά την κάθοδο του έλληνα τραπεζίτη στην Κύπρο, φαινόταν ύποπτη. Όταν η εφημερίδα συνέχισε τις αποκαλύψεις, ο κ.Χριστοδούλου συνέχισε μια αμυντική στάση, που φαινόταν να δείχνει ότι δεν είχε τίποτα να πει. Ενώ, αρχικά, το ζήτημα ήταν γιατί πληρώθηκε το εκατομμύριο, ακολούθως αποκαλύφθηκε την Παρασκευή 28/6, ότι ουσιαστικά η πληρωμή του κ. Ζολώτα ήταν η μόνη πράξη της εταιρείας της κόρης του κ. Χριστοδούλου. Ο κ. Χριστοδούλου κατέφυγε όντως σε υπεκφυγές. Ουσιαστικά, η όλη υπόθεση φαίνεται πια να δείχνει μια δοσοληψία ανάμεσα στην ομάδα κεφαλαίων γύρω από τον κ. Βγενόπουλο και τον τότε διοικητή της κεντρικής – και με τα δεδομένα της τότε εποχής, η πιο λογική ερμηνεία αυτής της ανεξήγητης δοσοληψίας φαίνεται να ήταν η διευκόλυνση της νέας διοίκησης της Λαϊκής. Ο κ. Παρούτης πρόσθεσε δύο νέα ζητήματα στην υπόθεση:

1. Η όλη υπόθεση φαίνεται να διερευνάται από την ελληνική «διεύθυνση κανονιστικής συμμόρφωσης της Marfin-Egnatia Bank» προς την ελληνική «αρχή καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες στις 2/5/2012.
2. Το ότι ο κ. Χριστοδούλου ήταν «ο αποκλειστικός και εξουσιοδοτημένος» διαχειριστής του τραπεζιτικού λογαριασμού – ενώ ο ίδιος είχε δηλώσει στις 21/6, ότι ο ίδιος δεν είχε «καμία εμπλοκή» με την εν λόγω εταιρεία.

Την Κυριακή, η εφημερίδα επανήλθε με νέο πρωτοσέλιδο για το θέμα: σύμφωνα με αυτό οι εταιρείες του κ. Ζολώτα πήραν συνολικά 659 εκατομμύρια δάνεια από την Λαϊκή, ενώ οι εξασφαλίσεις ήταν μόλις 98 εκατομμύρια. Σύμφωνα, μάλιστα, με το δημοσίευμα η ανικανότητα των εταιρειών Ζολώτα, να αποκληρώσουν τα δάνειά τους, ήταν από τις αιτίες της διεύρυνσης των απωλειών της Λαϊκής – καταγράφοντας, όπως λέει, προβλέψεις για 494 εκατομμύρια μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 2013.

Και θέτει το εξής ερώτημα, που αγγίζει το ευρύτερο πρόβλημα του τραπεζιτικού τομέα:

«*Πώς και γιατί η Μαρφίν-Εγνατία ενέκρινε το τεράστιο χρηματοδοτικό άνοιγμα των 659 εκατομμυρίων στις εταιρείες του ομίλου Ζολώτα, όταν μάλιστα αυτές παρουσίαζαν σχετικά χαμηλά ίδια κεφάλαια, σε μια μάλιστα περίοδο που τα μισά από τα ποσά αυτά δόθηκαν, ενώ το θεσμικό έλεγχο των τραπεζών ασκούσε ως διοικητής ο κ.Χριστόδουλος Χριστοδούλου; Η εποπτική αρχή μπορεί να μην έχει λόγο τόσο στην ροή κεφαλαίων, νομιμοποιείται όμως να ελέγχει τη διασπορά των κεφαλαίων και να διασφαλίζει ότι δεν παρουσιάζεται υπερσυγκέντρωση επενδυτικών δανείων σε ένα τομέα της οικονομίας. Το έκανε αυτό η Κεντρική επί κ. Χριστοδούλου, αλλά και επί του διαδόχου του Αθ. Ορφανίδη;*»

Η επίθεση, όπως γράψαμε και στην προηγούμενη έκδοση, σηματοδοτεί μια σημαντική μετακίνηση της εφημερίδας, αλλά και ένα είδος έκθεσης για τον κ. Χριστοδούλου, ο οποίος παρά τα ειρωνικά σχόλια που ακούγονταν για το άτομό του - για το πώς έφτασε στην θέση του διοικητή της κεντρικής κλπ - είχε κτίσει ένα είδος προφίλ σοβαρότητας. Η αποκάλυψη, ότι εμπλέκεται με διαρροές χρημάτων από άτομο που είχε πάρει δάνεια μάλιστα, κατά την κάθοδο του κ. Βγενόπουλου, τον εκθέτει και η σιωπή του, αναπόφευκτα αυξάνει τις υποψίες. Διότι, αν το θέμα είναι να διεκδικήσει δικαστικά λ.χ. κάποια δικαιολογία για να μπλοκάρει τη συζήτηση - όπως κάνει ο γνωστός δικηγόρος της Τράπεζας Κύπρου, Π. Πολυβίου, ο οποίος ασχολείται με δικές στην βάση λεπτομερειών διαδικασίας αντί θεμάτων ουσίας - τότε η εικόνα του θα είναι πια δεδομένη.

Στο εβδομαδιαίο του σχόλιο στο Φιλελεύθερο το Σάββατο, ο Χριστοδούλου συνέχισε με την προσπάθεια αποφυγής του θέματος – το να βρίσκεσαι μπροστά σε τέτοιες

κατηγορίες, να έχεις την ευκαιρία/χώρο να εκθέσεις την άποψή σου, και να μην το κάνεις, είναι ενδιαφέρον. Το ότι έδινε και συγχαρητήρια στον τίτλο του κειμένου του στον κ. Χάσικο - για δηλώσεις για τους πολιτικούς πρόσφυγες - θα μπορούσε και να ερμηνευτεί και ως αναζήτηση στηριγμάτων μπροστά στα υπάρχοντα δεδομένα των καταγγελιών. Τη Δευτέρα, πάντως, δέχθηκε ένα πλήγμα, όταν το κόμμα του κ. Περδίκη εξέδωσε ανακοίνωση, εντάσσοντας την υπόθεσή του στα υπό διερεύνηση σκάνδαλα, για τα οποία, τώρα, ο κ. Περδίκης ζητά διερεύνηση. Είναι, όμως, και μια εγκατάλειψη από μέρους του «μετώπου», που στήριζε μέχρι τώρα τον κ. Χριστοδούλου.

Νέοι καιροί: Ο κ. Ντ. Μιχαηλίδης «καταζητούμενος»

Παράλληλα με το θέμα κ. Χριστοδούλου, επανήλθε στην επικαιρότητα και το θέμα του κ. Ντ. Μιχαηλίδη μετά την έκδοση ενταλμάτων σύλληψης του διότι δεν εμφανίστηκε στη δίκη του κ. Τσοχατζόπουλου – όπου φέρεται να είναι εμπλεκόμενος, μαζί με τον γιο του, στη διακίνηση των μιζών. Ο κ. Μιχαηλίδης επικαλέστηκε το ότι ο δικηγόρος του είχε πληροφορήσει το δικαστήριο για την απουσία του – σύμφωνα με την Καθημερινή «οι δυο κατηγορούμενοι αρνούνται όσα τους αποδίδονται και δεν επιθυμούν να απολογηθούν.» Το ζήτημα είναι ευρύτερο και πάει πίσω σε θεματα διαπλοκής της δεκαετίας του 1990. Την Τεταρτη 3/7 η είδηση που έκανε αίσθηση ήταν ότι οι ανακριτές είχαν εκδώσει εναντίον τους «ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης» Αν ο κ. Χριστοδούλου εκφράζει τη διαπλοκή, που έρχεται από τη δεκαετία του 1960 και απέκτησε νέα θεσμική μορφή την περίοδο της προεδρίας Κληρίδη, ο κ. Ντίνος Μιχαηλίδης προέρχεται μεν από το ίδιο σκηνικό, αλλά έκανε την καριέρα του στο ΔΗΚΟ – μέχρι τη μοιραία εκλογική διαδικασία του 1998. Εκείνη η εκλογική διαδικασία, υπήρξε η πιο ύποπτη στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ήταν μια εκλογική διαμάχη, στην οποία χρησιμοποιήθηκε ως προεκλογικό πυροτέχνημα, η αγορά πυραύλων τους οποίους η κυβέρνηση εξόφθαλμα φάνηκε ότι δεν θα χρησιμοποιούσε - η μετέπειτα στρατηγική κι οι δεσμεύσεις της πήγαιναν προς την αντίθετη κατεύθυνση, της "συμμόρφωσης" παρά της πρόκλησης έντασης. Αλλά η πολυέξοδη - εις βάρος του δημοσίου εκστρατεία - συνοδεύτηκε και από μια σειρά άλλων παραδόξων – ξαφνικά, όλοι οι ανθυποψηφιοι του κ. Κληρίδη - από τον υποψήφιο των αντιομοσπονδιακών Νέων Οριζόντων μέχρι τον υπερομοσπονδιακό κ. Βασιλείου αποφάσισαν, τυχαία ας πούμε, να το στηρίξουν στο δεύτερο γύρο, ενάντια στον κ. Ιακώβου. Εκείνη η παράδοξη στροφή συνοδεύτηκε και από την πρώτη συντονισμένη εκστρατεία των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών για εκλογή προέδρου. Και τα παράδοξα, απλώς, εντάθηκαν αμέσως μετά την οριακή νίκη του εκλεκτού των ΜΜΕ και όχι μόνο. Το ίδιο βράδυ, ο κ. Κληρίδης είπε την αξέχαστη ατάκα μπροστά

στις κάμερες «σε ευχαριστώ για όλα, Άκη», μιλώντας στο τηλέφωνο με τον κ. Τσοχατζόπουλο, ενώ τους επόμενους μήνες θα αποκαλύπτονταν ότι το θέμα των πυραύλων ήταν απλώς προεκλογικό. Οι πύραυλοι, βέβαια, αγοράστηκαν και σε ένα χρόνο ακολούθησε μια μεγαλη κομπίνα αυτή του χρηματιστηρίου. Από τα περίεργα εκείνης της εποχής, το ζήτημα των πύραυλων και του πώς αγοράστηκαν φαίνεται να ανοίγει – έμμεσα έστω. Μετά την έρευνα και τη δίκη εναντίον του κ. Τσοχατζόπουλου, νευραλγικού τότε παίκτη στις σχέσεις Αθηνών-Λευκωσίας, οι ανακριτές εμπλέκουν και τον τότε πανίσχυρο υπουργό εσωτερικών Ντίνο Μιχαηλίδη, ο οποίος τότε διέσπασε το κόμμα του, το ΔΗΚΟ, για να στηρίξει τον κ. Κληρίδη. Είναι σε αυτό πλαίσιο, που οι αποκαλύψεις του κ. Ζήγρα για μεταφορά χρημάτων από την Κύπρο στην Αθήνα για τις μίζες του κ. Τσοχατζόπουλου αντιμετωπίστηκαν ως πιθανές με βάση τα δεδομένα της τότε εποχής – απλώς το θέμα που τέθηκε ήταν αν και πώς θα αντιδρούσε ο ίδιος ο κ. Τσοχατζόπουλος, αν δηλαδή θα επέμενε στην αθωότητά του ή αν θα αποφάσιζε να ανοίξει το στόμα του. http://defterianaynosi.com/article.php?id=41

Όπως αναφέρεται και στη στήλη Ιανός της Καθημερινής: *«Δεν μπορείτε να φανταστείτε ..πόσοι είναι εκείνοι που κάνουν δεήσεις να μην τσιμπήσει η ελλαδική λαβίδα του νόμου τον πρώην υπουργό εσωτερικών, Ντίνο Μιχαηλίδη, και το γιο του κατηγορούμενων στην υπόθεση των παράνομων αμοιβών για το TOR M1.»*

Η στρατηγική των δικηγόρων των κατηγορουμένων, μέχρι στιγμής, φαίνεται να είναι, είτε να αμφισβητήσουν τη διαδικασία και τα τις μαρτυρίες, είτε να προσπαθήσουν να αφαιρέσουν το δικό τους πελάτη από τις ευθύνες. Η εμπλοκή του κ. Μιχαηλίδη πάντως φαίνεται απόλυτα δεμένη με τις βασικές μαρτυρίες για τον κ. Τσοχατζόπουλο, και έτσι η μοίρα των δυο τέως υπουργών - Ελλάδας και Κύπρου - φαίνεται δικαστικά, τουλάχιστον, αλληλένδετη. Και αν το ζήτημα Τσοχατζόπουλου άνοιξε την πόρτα στα σκάνδαλα του ΠΑΣΟΚ της τότε περιόδου, δεν αποκλείεται να γίνει ο μηχανισμός, μέσα από τον οποίο αργά ή γρήγορα θα ανοίξουν τα λογοκρινομενα θέματα της περιόδου 1998-2003, με κύριους άξονες την εμπλοκή της τότε ελληνικής κυβέρνησης μέσω Τσοχατζόπουλου στις κυπριακές εκλογές - και τα σχετικά συμφέροντα - τις μίζες για τους S 300 και το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου το 1999. Το χρηματιστήριο και η μετέπειτα έκρηξη στις αγοραπωλησίες γης μπορεί να ήταν μηχανισμοί μέσα από τους οποίους διοχετεύονταν οι μίζες, αλλά και τα κέρδη από την κομπίνα του χρηματιστηρίου.

Και ο κ. Χάσικος που δεν φαίνεται να μπορεί να δράσει χωρίς να υπάρχει σκιά οικογενειακών συμφερόντων: τελικά, το ζήτημα με το κτηματολόγιο και την αγορά γης από τη ΣΥΤΑ, ήταν τα συμφέροντα της εταιρείας του πεθερού;

Ο κ. Χάσικος διετέλεσε υπουργός άμυνας, κατά τη δεύτερη προεδρία Κληρίδη και είναι από τα άτομα που λογικά, λόγω αρμοδιότητας, θα πρέπει να ήξερε για τις μίζες στρατιωτικού υλικού. Ταυτόχρονα, η οικογένεια του πεθερού του, του κ. Κουλέρμου, φαίνεται να ήταν οικονομικά δραστήρια την εποχή του σκανδάλου του Χρηματιστηρίου και των μετέπειτα αγορών γης. Αυτή η αύρα διαπλοκής γύρω από το όνομά του ενισχύθηκε με τη συμμετοχή του στην εταιρεία Telepassport, η οποία ήταν εμπλεκόμενη σε υπόθεση μιζών στην Ελλάδα. http://defterianaynosi.com/article.php?id=600

Αυτά τα δίκτυα διαπλοκής και διακίνησης κεφαλαίων δεν έχουν διερευνηθεί ακόμα – και ίσως είναι αυτό το κλίμα που έκανε τον νυν υπουργό εσωτερικών να νιώθει ότι μπορεί όχι μόνο να προωθεί τα οικογενειακά συμφέροντα, αλλά ενδεχομένως να απειλεί και όσους δεν «συμμορφώνονται». Ο διορισμός του ήταν έτσι και αλλιώς κραυγαλέος. Ένας τέως βουλευτής, που είχε δηλώσει ότι δεν θα έθετε υποψηφιότητα ανάμεσα σε άλλα και γιατί θα ασχολείτο με οικογενειακές επιχειρήσεις, βρέθηκε ξαφνικά σε ένα υπουργείο, που διαχειρίζεται μια ολόκληρη σειρά θεμάτων της ... οικογένειας: από τα θέματα των ΜΜΕ μέχρι την πώληση γης. Μια πρώτη κραυγαλέα περίπτωση διαπλοκής εμφανίστηκε, όταν αποκαλύφθηκε ότι ο νέος υπουργός απαιτούσε από όλους του ενοικιαστές του δημόσιου, να χαμηλώσουν τα ενοίκια, ενώ ο ίδιος δεν το έκανε για τα κτίρια της... οικογένειας. Ταυτόχρονα, φάνηκε να προσπαθεί να μετατοπίσει την έμφαση με θεαματικές δηλώσεις για έρευνες στο κτηματολόγιο. Το ότι δεν προέκυψε τίποτα, το παρατήρησαν και φιλικοί προς αυτόν σχολιογραφοι, όπως ο ΜΧΣ στο Φιλελεύθερο. Όμως, πίσω από το θέαμα βρίσκεται η ουσία. Ο κ. Χάσικος, προφανώς, επιβάλλοντας ένα είδος απειλής, εξασφάλιζε και την ενδεχόμενη προώθηση των οδηγιών, αλλα ενδεχομένως και των συμφερόντων του. Το ότι πίσω από τις βαρύγδουπες διακηρύξεις, κρύβονται και τα οικογενειακά συμφέροντα, εμφανίστηκε και πάλι στη διαμάχη του με του κ. Συλικιώτη και Κιττή για την αγορά γης στην Λάρνακα. Η επίθεση του κ. Χάσικου φάνηκε, αρχικά, να είναι απλώς μετεκλογική φούσκα στα πλαίσια των κατηγοριών της νέας εναντίον της παλιάς κυβέρνησης. Ο κ. Κιττής όμως, ο οποίος είχε αποκαλύψει και πέρσι το καλοκαίρι τα διαπλεκόμενα συμφέροντα του Ν. Παπαδόπουλου σε άλλο θέμα, έριξε μια μικρή βόμβα – αποκάλυψε ότι ο βασικός λόγος που δημιουργούσε θέμα ο κ. Χάσικος ήταν ότι η ΣΥΤΑ δεν αγόρασε γη από την εταιρεία του πεθερού του, του κ.Κουλέρμου. Ο κ. Χάσικος αντέδρασε, όπως και ο κ. Χριστοδούλου. Αρχικά, επικαλέστηκε το αστείο επιχείρημα ότι δεν είχε σχέση με τις επιχειρήσεις του πεθερού του, λες και ανάλαβε την Αλήθεια, λόγω δημοσιογραφικής καριέρας. Ήταν απλώς παραδοχή ότι, όντως ο πεθερός του είχε εταιρεία κτηματομεσιτικών - και άρα εξηγείτο και η ευαισθησία του για το κτηματολόγιο - αλλά και ότι είχε όντως τεμάχιο

γης κοντά στην περιοχή που είχε αγοράσει η ΣΥΤΑ. Ο κ. Κουλέρμος έκανε τα πράγματα χειρότερα για τον γαμπρό του, με επίθεση ενάντια στον κ. Κιττή, που δεν έλεγε τίποτα, απλώς έβριζε τον κ. Κιττή ότι δεν ήταν "του επιπέδου" του. Όταν ο κ.Κιττής αποκάλυψε ότι συναντήθηκαν δυο φορές με τον κ. Κουλέρμο, για το θέμα και ότι οι αναφορές του γαμπρού του, και υπουργού, για άλλα τεμάχια που ήταν υποτίθεται πιο φθηνά, ήταν αποτέλεσμα παραπλάνησης, δεν υπήρξε απάντηση.

Αναπόφευκτα, όμως, τώρα τίθεται πια και ένα μόνιμο ζήτημα για την επίβλεψη του κτηματολογίου από τον γαμπρό του κ. Κουλέρμου.

Και τελικά η «χρεοκοπία»/στάση πληρωμών ήρθε και ήταν απλώς «τεχνικό θέμα», ενώ ο ΕΛΑ προς την Τράπεζα Κύπρου είναι και πάλι θέμα λογοκρισίας;

Από το 2011, αλλά ιδιαίτερα από το καλοκαίρι του 2012, η τότε αντιπολίτευση, όχι απλώς υποδείκνυε τον «κίνδυνο» χρεοκοπίας και στάσης πληρωμών, αλλά ουσιαστικά τον προωθούσε σε μια ανεύθυνη, όπως φάνηκε τελικά, αντιπολιτευτική στρατηγική. Τότε, το να υποδεικνύει κάποιος ότι οι απειλές ήταν κατασκευασμένες, και μέρος μιας υστερίας που είχε ως στόχο την εκβιασμό λογοκρινόταν. Η Δέφτερη Ανάγνωση ήταν από τα ελάχιστα μέσα πληροφόρησης, που επέμενε το δεύτερο μισό του 2012, ότι η όλη εκστρατεία είχε ως στόχο την αποδοχή των όρων της τρόικα. Και όταν τελικά έγιναν αποδεκτοί οι όροι της τρόικα άνευ όρων, το Μάρτιο του 2013, οι προεκλογικοί υποστηρικτές της αποδοχής των όρων, κατάλαβαν οδυνηρά ότι το θέμα δεν ήταν κάτι συγκεκριμένο, αλλα το πλαίσιο – και όταν η τρόικα βρήκε πρόθυμους για υπογραφή ιθαγενείς, άλλαξε σε μια νύχτα το πλαίσιο της συζήτησης και επέβαλε νέους όρους. Κατασκευάστηκε, τότε, ο μύθος ότι υπήρχε η πίεση από τον ΕΛΑ της Λαϊκής, λες και δεν το ήξεραν από τον Ιούλιο του 2012 – ή λες και δεν μειώθηκε από τον Ιούλιο μέχρι το Φεβρουάριο του 2013.

Μνήμες που κάποιοι δεν θέλουν να θυμούνται: όταν κάποιοι υπονόμευαν τα κυπριακά ομόλογα

Και τώρα, ήρθε ξαφνικά να μας βρει και πάλι η αλήθεια. Η κυβέρνηση με ενθάρρυνση και της τρόικα, όπως ειπώθηκε, ζήτησε από τις τράπεζες να επεκτείνουν το όριο αποπληρωμής των κυπριακών ομολόγων μετατρέποντας τα στα δεκαετή. Η κίνηση

από μόνη της σημαίνει ένα είδος «στάσης πληρωμών» - το κράτος, λέει, σε μερικούς δανειστές του ότι, στις παρούσες συνθήκες, θα δυσκολευθεί και ζητά από τις τράπεζες να περιμένουν για αποπληρωμή. Αυτή η κίνηση και η σχέση που συνυπαγεται ανάμεσα στο κράτος και τις τοπικές τράπεζες, είναι κάτι που μπορεί να θεωρηθεί αναμενόμενο και σε ομαλές περιόδους και ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης. Είναι κάτι που επαναλάμβανε από το 2011 λ.χ. ο Χ. Σταυράκης, όταν τότε κάποιοι προσπαθούσαν να μποϋκοτάρουν το Δημόσιο, πιέζοντας τις τράπεζες να μην αγοράζουν κυπριακά ομόλογα. Στόχευαν, δηλαδή, να οδηγήσουν την χώρα σε κρίση – ήταν βουλευτικές τότε. Η μικροπολιτική δεν βοηθά στην κατανόηση των μακροπρόθεσμων συνεπειών. Και αν τώρα λ.χ. δεν ήταν οι κυπριακές τράπεζες οι οποίες είχαν τα ομόλογα, πως θα γινόταν η συναινετική ανανέωση;

«Υπό κανονικές συνθήκες οι κυπριακές τράπεζες θα μπορούσαν εύκολα να καλύψουν τις ανάγκες του κράτους. Έχουν τεράστιους ισολογισμούς και θα μπορούσαν να στηρίξουν σχετικά εύκολα το κράτος κυρίως ανανεώνοντας υφιστάμενα χρεόγραφα τους που έληγαν. Αυτή εξάλλου είναι και η πρακτική που ακολουθείται στο εξωτερικό όπου οι ντόπιες τράπεζες είναι οι μεγαλύτεροι αγοραστές κυβερνητικών χρεογράφων. Είναι πράγματι λυπηρό ότι η κεντρική τράπεζα όχι μόνο αμφισβήτησε δημόσια την αξιοπιστία των χρεογράφων μας αλλα άσκησε έντονες πιέσεις στις κυπριακές τράπεζες να μην επενδύσουν. Αυτό μου το αποκάλυψε αριθμός τραπεζιτών τα ονόματα των οποίων προτιμώ να μην αποκαλύψω. Ο διοικητής δεν έδειξε τον ίδιο ζήλο να σταματήσει τις κυπριακές τράπεζες από το να επενδύσουν στα χρεόγραφα του ελληνικού δημόσιου, πράγμα που αποδείχθηκε καταστροφικό για την οικονομία μας.» [Χ. Σταυρακης. 2012. Οικονομία στην Πολιτική, Πολιτική στην Οικονομία, σελ. 197-198]

Ο κ. Σταυράκης αναφέρεται στην άνοιξη του 2011, όταν ο κ. Ορφανίδης σε μια προεκλογική στράτευση, αμφισβήτησε δημόσια τα κυπριακά ομόλογα, τον Απρίλιο του 2011 – ένα μήνα πριν την εκτόξευση των επιτοκίων τους, που έκανε τη δανειοδότηση από τις αγορές αδύνατη. Τότε, η νυν κυβέρνηση-τότε-αντιπολίτευση παρέβλεπε το επιχείρημα ότι οι τοπικές τράπεζες είχαν συμφέρον να επενδύσουν σε κυπριακά ομόλογα. Ένα χρόνο μετά, οι κυπριακές τράπεζες λόγω της έκθεσης τους στην ελληνική οικονομία - σε ομόλογα και δάνεια - βρέθηκαν να θέλουν ενίσχυση από το κράτος, το οποίο με την πίεση της αντιπολίτευσης μποϋκόταραν, προηγουμένως. Και αυτή την ενίσχυση, την πήραν, συγκαλύπτοντας όσο μπορούσαν τα στοιχεία – όπως φάνηκε και με την επιβολή του κ.Φιλίππου στη Λαϊκή, αλλά και τη συγκάλυψη των αναγκών της Λαϊκής, αρχική και της ανοικτής ροής κεφαλαίων προς την Ελλάδα μέσω Εγνατίας. Το ότι οι κυπριακές τράπεζες είχαν υποχρέωση να στηρίξουν το κράτος που θα τις βοηθούσε, ήταν μεν αυτονόητο,

αλλά λογοκρινομενο στην υστερική ρητορική της τότε αντιπολίτευσης, που φώναζε για χρεοκοπία και στάση πληρωμών.

Όταν κάποιοι έσπρωχναν προς την χρεοκοπία και φώναζαν για στάση πληρωμών ως μηχανισμό εκβιασμού: εδώ ο Χάρης, εκεί ο Χάρης, που είναι ο Γεωργιάδης;

Ο Ιούλιος του 2012 ήταν εκφραστικός. Από την μια, η κυβέρνηση φαινόταν ξεκάθαρα ότι είχε εκβιαστεί να ενταχθεί στο μηχανισμό, διότι η κίνηση της Τράπεζας Κύπρου να ζητήσει στήριξη 5 μέρες πριν την λύση της προθεσμίας για ανακεφαλαιοποίηση, εμπόδιζε την άντληση ρευστότητας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Όλοι - ΜΜΕ και κόμματα - πίεζαν την κυβέρνηση για αίτηση στο μηχανισμό στήριξης και έκαναν ότι δεν καταλάβαιναν ότι αυτό που ζητούσαν ουσιαστικά ήταν παροχή έκτακτης ρευστότητας από την ΕΚΤ στη Λαϊκή – μέσω του ΕΛΑ, δηλαδή. Η κυβέρνηση τότε, που έπρεπε να διαπραγματευθεί, όφειλε ταυτόχρονα να βρει τρόπο αναχρηματοδότησης δανείων. Και κατέφυγε στους ημικρατικούς. Η αντιπολίτευση τότε και ιδιαίτερα οι Ν. Παπαδόπουλος, αλλά και ο Χ. Γεωργιάδης απειλούσαν του πάντες για να μην πάρει δάνειο η κυβέρνηση. Ουσιαστικά, ήθελαν να σπρώξουν το κράτος στη χρεοκοπία-στάση πληρωμών για να γίνουν αποδεκτοί οι ό,ποιοι όροι της τρόικα, για να συνεχίσει να υπάρχει ο ΕΛΑ της Λαϊκής, και για να κάνουν φτηνή αντιπολίτευση. Η τότε κυβέρνηση, τα κατάφερε τελικά, αν και η όλη πορεία μέχρι τον Νοέμβριο και την κατ' αρχήν συμφωνία συνοδευόταν από τη μόνιμη επωδό της στάσης πληρωμών.

Τελικά, όταν ανέλαβε η νέα κυβέρνηση τον Μάρτιο, είχε δημιουργηθεί και ένα μικρό πλεόνασμα, υπήρχε μια κάπως υποφερτή συμφωνία για μνημόνιο με άξονα την έκθεση της ΠΙΜΚΟ, ενώ ο ΕΛΑ είχε αρχίσει να υποχωρεί το Φεβρουάριο.

Το Μάρτιο, η τρόικα επέβαλε νέο πλαίσιο εκμεταλλευόμενοι το λάθος - η κρυφή δέσμευση - της νέας κυβέρνησης να επαναδιαπραγματευθεί τους όρους της συμφωνίας – και έτσι πήγαμε στα κουρέματα.

Όμως, οι ανάγκες είναι εκεί. Στην πρώτη εκδοχή της κωμωδίας, ο Χ. Γεωργιάδης που απειλούσε δημόσια τους υπεύθυνους των ταμείων της ΣΥΤΑ, να μην δανείσουν το κράτος, φόρεσε τώρα το κοστούμι της σοβαρότητας και ζήτησε ανανέωση δανείου, ξεχνώντας τί έλεγε τον Ιούλιο του 2012.

Και τώρα ο ΕΛΑ της Τράπεζας Κύπρου θα είναι καλός;

Η πιο κραυγαλέα, όμως, στιγμή ήταν η επέκταση των χρεογράφων που είχαν οι τράπεζες. Όπως είχε υποδείξει ο κ. Σταυράκης, τα δάνεια των ντόπιων τραπεζών

είναι ο πιο εύκολος τρόπος χρηματοδότησης μιας οικονομίας – και το ανακάλυψαν και οι «οικονομολόγοι» του ΔΗΣΥ. Αυτή, όμως, η πρακτική δεν ενθουσίασε τους οίκους αξιολόγησης, που μας έριξαν μια ακόμα υποβάθμιση σε καθεστώς χρεοκοπίας. Ο Χ. Γεωργιαδης, που φώναζε για χρεοκοπίες το 2012, τώρα καθησύχαζε ότι ήταν τεχνικό θέμα. Ήταν τεχνικό θέμα και το 2011. Το θέμα ήταν και είναι να βρει κάποιος χρηματοδότηση - και ο εσωτερικός είναι ο πιο εύκολος και σίγουρος. Το ουσιώδες, όμως, λογοκρίθηκε όπως και τον Ιούλιο του 2012. Με την υποβάθμιση των οίκων, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σταμάτησε πάλι να δέχεται ως εγγύηση τα κυπριακά ομόλογα – άρα οποιεσδήποτε ανάγκες της τράπεζας Κύπρου θα πρέπει να καλύπτονται τώρα από τον «τρισκατάρατο» -για τους προηγούμενους μήνες – μηχανισμό έκτακτης ρευστότητας; Τώρα, ξαφνικά, κανένας δεν φάνηκε να ανησυχεί για την πιθανή εξάρτηση από ένα μηχανισμό όπως ο ΕΛΑ. Διότι τώρα, όπως και τον Ιουλίου του 2012, το θέμα είναι ότι μερικοί θέλουν να σώσουν κάποια τράπεζα – τώρα ο Γεωργιαάδης επανέλαβε την ατάκα ότι η διάσωση της Τράπεζας Κύπρου είναι, δήθεν, «εθνική υπόθεση». Αλλά, ξεχνούν, βέβαια ότι ανάλογα έλεγαν και για τη Λαϊκή.

Και φυσικά, ο Ντράγκι θα χαμογελά με την κωμωδία των ιθαγενών, που τον απειλούσαν κιόλας μόλις πριν λίγες εβδομάδες για τον ΕΛΑ, για τον οποίο τώρα μάλλον θα εκλιπαρούν.

Το τσουνάμι των σκανδάλων αυτή τη φορά έσπασε αρκετά φράγματα: αρχίζει να γίνεται συνείδηση το τί έγινε με τις τράπεζες και να αρθρώνονται απαγορευμένα ερωτήματα

Η επιφανειακή αφορμή ήταν η απόφαση της Ερευνητικης Επιτροπής ότι δεν μπορούσε να προχωρήσει στην έρευνα των τραπεζιτικών σκανδάλων, που είναι ενώπιον των δικαστηρίων. Ουσιαστικά, όμως, η προσπάθεια της επιτροπής για αποστασιοποίηση ήταν απλώς ένα σύμπτωμα – ήδη τα δεδομένα συγκλίνουν από πολλές πλευρές. Στην Ευρώπη, η πίεση για έλεγχο των τραπεζών και των τραπεζιτών αυξάνεται και όσο και να το φιλτράρουν τα τοπικά ΜΜΕ και τα συμφέροντα των μεγαλομετόχων της Τράπεζας Κύπρου, φτάνει και εδώ – άλλωστε από εκεί ήρθε και το κούρεμα ως «λύση». Στην τοπική επικαιρότητα υπάρχουν πλέον δυο δεδομένα: μια σειρά από θέματα (αξιόγραφα, Βγενόπουλος-συνεργάτες σε σχέση με Λαϊκή) βρίσκονται, είτε στα δικαστήρια, είτε σε διαδικασία αστυνομικής έρευνας (Uniastrum), ενώ οι αποκαλύψεις στην επιτροπή θεσμών της βουλής έχουν, ουσιαστικά, μετατοπίσει το κλίμα: η κατανόηση για την εκροή κεφαλαίων προς την Ελλάδα μέσω Εγνατίας και δανείων, είναι απλώς η κορυφή του παγόβουνου. Σε αυτό το νέο κλίμα, τοποθετείται και η απόφαση του Πολίτη να προβάλει πρωτοσέλιδα το θέμα πληρωμής 1 εκατομμυρίου από συνεργάτη-φίλο του κ. Βγενόπουλου στο κ. Χριστοδούλου μια υπόθεση, που μυρίζει διαπλοκή.

Και άλλες ερευνες που συγκλίνουν: Μια ακόμα αναφορά στην «κακή εποπτεία» και στη διαπλοκή εσωτερικά και εξωτερικά στις τράπεζες

Σε αυτό το κλίμα, έγιναν δυο επιπρόσθετες σημαντικές παρεμβάσεις. Από την μια, η «Ανεξάρτητη Επιτροπή για το Μέλλον του Τραπεζιτικού Τομέα» δημοσιοποίησε τη δική της Ενδιάμεση Έκθεση, η οποία κατέγραψε το γνωστό, πια, από όλους ζήτημα της κακής εποπτείας, αλλά και των προβλημάτων διαπλοκής με βάση την πολιτική επιρροή, τον ανεξέλικτο δανεισμό στη βάση διαπροσωπικών σχέσεων, μη εφαρμογή κανόνων διαχείρισης κινδύνου.

Ταυτόχρονα, **η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς** δημοσιοποίησε και στοιχεία από δικές της έρευνες, οι οποίες καταδεικνύουν «παραπλάνηση του επενδυτικού κοινού και των αρμοδίων αρχών... στην περίπτωση μάλιστα της Λαϊκής Τράπεζας φαίνεται ότι την κρίσιμη περίοδο, ενώ είχε αρχίσει να λαμβάνει ΕΛΑ, εντούτοις έδινε διαφορετική εικόνα προς τα έξω. Για τις δυο τράπεζες, γίνεται λόγος για παραπλανητικά στοιχεία σε ετήσιες εκθέσεις και ενημερωτικά δελτία.» [Φιλελεύθερος, σελ. 10, «Οι τράπεζες στο σκαμνί και από ΕΚ: ολοκληρώθηκαν τέσσερις έρευνες για Τρ. Κύπρου και Λαϊκή.»]

Το τρίτο τσουνάμι αποκαλύψεων

Αυτό το τσουνάμι αποκαλύψεων, είναι ουσιαστικά το τρίτο: είχε προηγηθεί μια σειρά αρχικών αποκαλύψεων το καλοκαίρι του 2012, που κορυφώθηκαν στο τέλος

Αυγούστου. Ακολούθησε μετά μια σχεδόν ενορχηστρωμένη σιωπή. Το κύμα των σκανδάλων επανήλθε τον Οκτώβριο, όταν δημοσιοποιήθηκε η έκθεση για τα αξιόγραφα – και ακολουθήθηκε και πάλι από μια στρατηγική κίνηση μετατόπισης του θέματος. Η τωρινή έκρηξη είναι αποτέλεσμα της σύγκλισης των δεδομένων, που αναφέρονται στην αρχή – και άρα έχει και ένα θεσμικό πλαίσιο πια. Αλλά υπάρχουν και δεδομένα προς διερεύνηση. Η σκόνη από την φούσκα ενάντια στην έκθεση Αλβαρέζ και Μάρσαλ φαίνεται να «κάθεται» και μετά την Uniastrum φαίνεται να προχωρούν οι υποθέσεις και άλλων σκανδάλων που καταγράφονται εκεί – και για τις περίεργες εξωτερικές εξαγορές τράπεζες - όπως της ρουμανικής Transilvania - αλλά βέβαια και για το μεγάλο ζήτημα της αγοράς ομολόγων το 2009-10 από την Τράπεζα Κύπρου. Σύμφωνα με τον Πολίτη της Τρίτης 2/7, η αστυνομία άρχισε να κινείται προς τη διερεύνηση δυο ζητημάτων, που ήταν στην επικαιρότητα, αλλά συγκαλυμμένα – το ζήτημα των αξιόγραφων, αλλά και το θέμα των υψηλών επιτοκίων. Κάτι βέβαια που αγγίζει και τα ΜΜΕ, που κάλυπταν το θέμα, το οποίο ήταν στο επίκεντρο της διαμάχης κυβέρνησης και τραπεζών το 2009-11.

Αλλαγή στη Δημόσια Σφαίρα;

Η αλλαγή κλίματος φαίνεται και πάλι από τα σχόλια των εφημερίδων, που κάποτε σιωπούσαν. Ο κ. Βενιζέλος λ.χ. στο Φιλελεύθερο του Σαββάτου 29/6, κατέγραψε, γενναία μπορεί να πει κάποιος και για τον ίδιο, «ευθύνες»: «Φταίνε οι πολίτες, φταίνε και τα ΜΜΕ». Μέχρι και ο σκιτσογράφος του Φιλελευθέρου, ο Πιν, που δεν άγγιζε προηγουμένως το ζήτημα των τραπεζών, ξαφνικά, άρχισε να συμπεριφέρεται σαν σκιτσογράφος, αν μη τι άλλο, που ενδιαφέρεται για το χιούμορ των ημερών – και άρα με τα σκάνδαλα ή την κατάσταση των τραπεζών.

Ο Α. Παράσχος, ο οποίος υπήρξε από τους ελάχιστους δημοσιογράφους που πρόβαλαν το ζήτημα της διαπλοκής των ΜΜΕ με τις τράπεζες - αλλά και γενικότερα η Καθημερινή, εστίασε στο ζήτημα των τραπεζιτικών σκανδάλων - σχολίασε το νέο κλίμα μάλλον απαισιόδοξα στο κείμενο του «Κάθαρσης Ρέκβιεμ». Το κείμενο ασχολείται, βέβαια, με το αδιέξοδο στο οποίο φαίνεται να οδηγείται η Ερευνητική, αλλά αγγίζει και το ευρύτερο ζήτημα της διαπλοκής, το οποίο εμπλέκει, όπως αναφέρει, και την ευρύτερη ελίτ:

«Αφορμή για το σημερινό άρθρο, δίνει η δήλωση-διακήρυξη από πλευράς Προεδρικού ότι, «ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας επιθυμεί να επαναλάβει ότι, ανεξαρτήτως της ενδιάμεσης απόφασης της Ερευνητικής Επιτροπής, βάσει και των εξαγγελιών του κατά τον διορισμό της Επιτροπής, κανένας δεν θα μείνει ατιμώρητος

για τα οικονομικά εγκλήματα που διεπράχθησαν» (ούτε ο συμπέθερος;). Δηλαδή να αντιληφθούμε ότι μετά το μπάχαλο που προέκυψε με την Ερευνητική Επιτροπή για την Οικονομία (ΕΕΟ) ο Νίκος Αναστασιάδης δεσμεύεται ότι όσοι ευθύνονται θα τιμωρηθούν; Θέλω πολύ να το πιστέψω αλλά δεν είμαι αφελής, διότι απλώς ο Πρόεδρος Αναστασιάδης είναι μέρος του προβλήματος. Και εξηγούμαι: Ο λόγος που το πολιτικό προσωπικό του τόπου προβάλλει σήμερα την κάθαρση, είναι διότι ο βίος πλείστων εξ αυτών είναι συνυφασμένος, με αυτά που δημιούργησαν την ανάγκη κάθαρσης: Το ρουσφέτι, τη διαπλοκή και τελικά μια διαφθορά ολκής. Η Κύπρος είναι πολύ μικρή και θα ήταν σχεδόν αδύνατο, ο ιμάντας της έρευνας να μην πιάσει κάποιον συγγενή, κουμπάρο, συμπέθερο ή φίλο, δεδομένου ότι τις μεγάλες κομπίνες τις κάνουν μεγαλόσχημοι του άνω διαζώματος του κατεστημένου της κυπριακής κοινωνίας. Διάζωμα στο οποίο συγκαταλέγονται και δικαστές του Ανωτάτου.»

Η αιχμή για τη γνωστή σχέση του κ. Κραμβή με το δικηγόρο της Τράπεζας Κύπρου, τον κ. Πολυβίου είναι έμμεση, αλλά σαφής – και μάλλον υποδεικνύει ότι δεν είναι ενδεχομένως η μόνη. Ήδη ο κ. Πολυβίου ελέγχεται για το αν γνώριζε και συγκάλυπτε όσους διέγραφαν αρχεία στην Τράπεζα Κύπρου το 2012. Και ως δικηγόρος της Τράπεζας Κύπρου προφανώς θα πρέπει να διερευνηθεί ο ρόλος του ευρύτερα όσον αφορά στις νομικές συμβουλές σε περιπτώσεις που η τράπεζα έδινε «παραπλανητικά στοιχεία σε ετήσιες εκθέσεις και ενημερωτικά δελτία» όπως το θέτει η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

Η ερευνητική σε ανοικτό πεδίο: το τέλος της ιερής φούσκας και μετά τι;

Η κυβέρνηση φαίνεται να θέλει να επιδείξει ένα πνεύμα «κάθαρσης». Άλλωστε, η κίνηση του κ. Κάρογιαν να ανοίξει το θέμα της Uniastrum, παρά τα αρχικά σχόλια, φαίνεται να αναγνωρίζεται ως καθοριστική, πια, στο άνοιγμα του θέματος των σκανδάλων. Την κίνηση τη στήριξε από την αρχή η Καθημερινή, ενώ πρόσφατα είχε και η Χαραυγή μια σειρά πρωτοσέλιδων για το θέμα – ενώ σε ανάλογη πορεία φάνηκε να κινείται και ο Πολίτης με την εστίαση στην υπόθεση Χριστοδούλου. Το θέμα είναι μέχρι πού θα φτάσουν οι ερευνες – και τί μπορεί να χρησιμοποιήσουν, ως μηχανισμό εκβιασμού για συγκάλυψη, όσοι είναι στο στοχαστρο των έρευνων, με βάση όσα είναι γνωστά. Μπροστά στα νέα δεδομένα η κυβέρνηση, σε συνεργασία με τη Γενική Εισαγγελία, φαίνεται να αποφάσισε να προχωρήσει στο διορισμό ποινικών ανακριτών.

Σε αυτό το πλαίσιο, το μέλλον της ερευνητικής επιτροπής παραμένει μετέωρο. Η επιτροπή φαίνεται ότι έστειλε επιστολή στην κυβέρνηση, ζητώντας να ξεκαθαρίσει το πλαίσιο και όταν δεν πήρε απάντηση, έκανε μια ενδιαφέρουσα κίνηση αυτονομίας –

ανακοίνωσε ότι θα συνεχίσει τις ακροάσεις με άξονα τον τραπεζιτικό τομέα. Η ανακοίνωση φαίνεται να ενόχλησε την κυβέρνηση - γιατί δεν περίμεναν, προφανώς, την απάντησή της, αλλά ίσως και για να αποστασιοποιηθεί από τις πιέσεις - η οποία άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο, μέχρι και «παύσης» της επιτροπής. Είναι ένα πλαίσιο, που αξίζει να το δει κάποιος από απόσταση, για να κατανοήσει τί χάλασε στις σχέσεις κυβέρνησης – επιτροπής, αλλά αυτό μπορεί να γίνει, αφού πάρει θέση και η ίδια η κυβέρνηση.

Ο κ. Παράσχος προσδιόρισε προβλήματα στους ίδιους τους περιορισμένους και μεροληπτικούς όρους εντολής – που οδηγουν σε κριση την ολη διαδικασια.
«Ο πραγματικός λόγος που η ΕΕΟ θα διαλυθεί στα εξ ων συνετέθη είναι διότι, ο αντικειμενικός στόχος της κυβέρνησης, όπως σαφώς (!) προκύπτει και από τους όρους εντολής του Υπουργικού, είναι όπως η ΕΕΟ καταλήξει σε μια έκθεση που να αφήνει στο απυρόβλητο την κυβέρνηση Αναστασιάδη. Διότι, ενώ η ΕΕΟ εντέλλεται από το Υπουργικό να ερευνήσει: «Τα γεγονότα και τις αποφάσεις που σχετίζονται με την απόφαση του Eurogroup και της Συνόδου Κορυφής του Ιουλίου και Οκτωβρίου του 2011 για απομείωση των ελληνικών ομολόγων», δηλαδή τις ενδεχόμενες ευθύνες Χριστόφια, αφήνει εκτός, τις αποφάσεις του Eurogroup της 25 Μαρτίου 2013, δηλαδή τις ενδεχόμενες ευθύνες Αναστασιάδη για το κούρεμα των καταθέσεων, αφού η ΕΕΟ εντέλλεται να εξετάσει, «τα γεγονότα και τις αποφάσεις» [...] «μέχρι την 23η Μαρτίου 2013».
Μια άλλη ευρύτερη διάσταση, πάντως, που τέθηκε με τις δηλώσεις του κ. Παπασάββα, αλλά και άλλων, ήταν τα όρια των ερευνητικών επιτροπών. Ουσιαστικά, ο κ. Πικής κάλεσε τον κ. Π. Κληρίδη και το ρώτησε για τις αρμοδιότητες της επιτροπής και ακολούθως, υιοθέτησε μέρος από την εκδοχή του νυν Γενικού Εισαγγελέα: απόδέχθηκε το ότι οι ερευνητικές δεν είναι δικαστήρια - και άρα, πλέον, τέθηκε και το ερώτημα, γιατί να υπάρχουν πέρα από την «καταγραφή των γεγονότων», όπως ειπε ο κ. Λουκαΐδης - αλλά προχώρησε ένα βήμα παρακάτω και θεώρησε ότι δεν μπορεί να εξεταστεί θέμα, το οποίο είναι ενώπιον δικαστηρίου. Όμως, η κίνηση της επιτροπής, ή της πλειοψηφίας υπό τον κ. Πική, αποτελεί και ένα βήμα απομυθοποίησης ενός ακόμα δημόσιου πυροτεχνήματος: η διαδικασία της ερευνητικής είχε υιοθετηθεί ως μηχανισμός δημοσιας εκτόνωσης από την υπόθεση της Ήλιος, αλλά και εκείνο το πόρισμα αποδείχθηκε μη πειστικό στο δικαστήριο, ενώ και ο ίδιος ο κ. Καλλή, απομυθοποίησε τον εαυτό με τις δηλώσεις του (για τις προκαταλήψεις του, πριν καν διενεργήσει την έρευνα), όταν αποχωρούσε από την νυν ερευνητική. Στην περίπτωση του κ. Πολυβίου το one man show του δικηγόρου της Τράπεζας Κύπρου προκάλεσε διχασμό και καχυποψία από τοτε σε μια μερίδα

της κοινωνίας για το μεροληπτικό ρόλο, που μπορεί να κατασκευάσει κάποιος για τον εαυτό του. Οι τότε παραστάσεις του κ. Πολυβίου γινόταν σαφώς σε συνεργασία με τα ΜΜΕ, όπως φάνηκε και με το σκηνικό στην κατάθεση του τότε Προέδρου, αλλά και στην προσπάθεια καλλιέργειας θεάματος αυτοπροβολής στο τέλος. Η νυν επιτροπή ξεκίνησε με κάποια γενική αποδοχή – πέρα από τις αμφιβολίες για τους όρους εντολής- αλλά, σύντομα φάνηκε να φυλλοροεί, ενώ οι νέοι διορισμοί αύξησαν την καχυποψία. Η πορεία φάνηκε να είναι δύσκολη και γιατί το θέμα δεν ήταν της αρμοδιότητας των μελών της – και οι στρατηγικές των ερωτήσεων ή η εστίαση τους φάνηκε, μέχρι τώρα, σαφώς μεροληπτική. Οι πρόσφατες κινήσεις μπορεί να είχαν μια νομική διάσταση, αλλά «βοήθησαν» και στην απομυθοποίηση - υπάρχουν τεκμήρια και ερμηνείες και όχι ένα απόλυτο ιερό. Η κυβέρνηση φάνηκε ενοχλημένη και άφησε να νοηθεί ότι μπορεί να ζητήσει και την παύση της επιτροπής. Το τί υπάρχει στο background θα φανεί – είναι ζήτημα διαφωνίας για την διαδικασία ή υπάρχουν και άλλα; Ο κατακλυσμός των πληροφοριών για τα σκάνδαλα των τραπεζών πλανιέται πάντως…και είναι και αυτό μια πίεση πια.

ΔΙΕΘΝΗ

Μέση Ανατολή: Η Αίγυπτος και πάλι στο κέντρο ή η επιστροφη της δυαδικής εξουσίας;

Τελικά, οι κινητοποιήσεις του περασμένου χρόνου ενάντια στη Μουσουλμανική Αδελφότητα και την κυβέρνησή της, φαίνεται να δημιούργησαν μια νέα κοινωνική συμμαχία που εμφανίστηκε δυναμικά στους δρόμους την Κυριακή 30/6 – και τελικά φαίνεται να οδηγούν και πάλι το στρατό σε ρόλο διαιτητή. Είχε προηγηθεί μια εκστρατεία συλλογής υπογραφών από το κίνημα «εξέγερση» - σύμφωνα με την τελική ανακοίνωση συλλέχθηκαν 22 εκατομμύρια υπογραφές. Σημασία του αριθμού ήταν ότι ξεπέρασαν τον αριθμό των ψήφων που είχε πάρει ο κ. Μορσι στις εκλογές. Οι υπογραφές συλλέχθηκαν με καταγραφή του αριθμού της ταυτότητας, οπότε

ελπίζεται ότι θα θεωρηθούν και ως τεκμήριο για την ανάγκη νέων εκλογών. Το αν, όμως, αυτή η κινητοποίηση θα μπορούσε να μεταφραστεί και σε δυναμική των δρόμων ήταν ένα ανοικτό θέμα.

Όσον αφορά στη δυναμική, το Κάϊρο επανερχόταν στο ρόλο, που είχε διεκδικήσει το 2011 – και τώρα που ανάλογες κινητοποιήσεις φάνηκαν να εμφανίζονται στον περίγυρο, από την Τουρκία μέχρι την Ελλάδα και τη Βραζιλία, η απορία για την δυναμική της Ταχρίρ παρέμεινε. Από την Παρασκευή 28/6, άρχισαν οι αψιμαχίες, καθώς οι υποστηρικτές του Μόρσι άρχισαν τις δικές τους κινητοποιήσεις. Το Σάββατο, τα πράγματα άρχισαν να αποκτούν ένταση. Την Κυριακή, ξεκίνησαν οι κινητοποιήσεις με δυο νεκρούς από τους διαδηλωτές οι οποίοι, σύμφωνα με τις καταγγελίες, σκοτώθηκαν από υποστηρικτές της κυβέρνησης. Μέχρι το βράδυ, η Ταχρίρ είχε γεμίσει και πάλι, αλλά ανάλογες σκηνές κινητοποιήσεων εμφανίστηκαν και σε άλλες πόλεις. Η αντιπολίτευση διοχέτευσε τον αριθμό 14 εκατομμυρίων διαδηλωτών, τον οποίο μετέδιδαν πια τα διεθνή πρακτορεία. Αλλά και εσωτερικά, η ένταση φαινόταν πια να βαραίνει υπέρ των διαδηλωτών. Οι υποστηρικτές του Μόρσι ακούγονταν πια σε αμυντική στάση – παραδέχονταν τον όγκο των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας, αλλά τον απέδιδαν στην κινητοποίηση και των οπαδών του «παλιού καθεστώτος»: «…είχε 3 εκατομμύρια μέλη το κόμμα του Μουμπάρακ» είπε κάποιος..

Το κλίμα, από την πλευρά των οργανωτών των εκδηλώσεων, ήταν σαφώς θριαμβευτικό και άρχισαν να θέτουν τελεσίγραφα, όπως την εποχή του Μουμπάρακ. Σε αυτό το κλίμα, επανεμφανίστηκε και ο στρατός διεκδικώντας ρόλο - έθεσε ένα είδος απαίτησης για συμβιβασμό, αφήνωντας ανοικτή την πόρτα για παρέμβαση - ενώ αρκετοί υπουργοί του Μόρσι παραιτήθηκαν. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα φάνηκε απομονωμένη – μέχρι και οι σαλαφιστές ζήτησαν διάλογο, κρατώντας αποστάσεις από το κυβερνών κόμμα. Η μεταστροφή του κλίματος είναι, βέβαια, εντυπωσιακή, αλλά πέρα από τις άτσαλες κινήσεις των ισλαμιστών, θα πρέπει να αναφερθούν δύο παράγοντες, που ενδεχομένως να έχουν ευρύτερη επίδραση. Η κατάσταση της οικονομίας, όχι μόνο δεν βελτιώθηκε, αλλά επιδεινώνεται – και σε ένα πλαίσιο, όπου ο πληθυσμός νιώθει ότι μπορεί να διεκδικεί από την εξουσία, η επιβολή της παλιάς υπακοής και μέτρων λιτότητας γίνεται πολύ πιο δύσκολη. Από την άλλη, η δυναμική της εξέγερσης έχει αποκτήσει μια δική της νομιμοποίηση, και ίσως για ένα επόμενο διάστημα οι δρόμοι να είναι εξίσου αποφασιστικοί με τις ψηφοφορίες. Διότι αυτό που φαίνεται πιο καθαρά στους δρόμους, είναι οι μεταλλασσόμενες ισορροπίες – ουσιαστικά έσπασε η συμμαχία αριστερών-φιλελευθέρων-ισλαμιστών που ανάτρεψε τον Μουμπάρακ - και η οποία ευνόησε

εκλογικά τους ισλαμιστές - και δημιουργήθηκε μια νέα συμμαχία με άξονα τους αριστερούς και τους φιλελεύθερους και αιχμή πάλι το κίνημα νεολαίας – έχοντας, όμως, σαφώς και την στήριξη διαφόρων ομάδων, όπως οι μειονότητες, αλλά και οι οπαδοί του παλιού καθεστώτος. Και ο στρατός φαίνεται να κινείται ανάλογα

Λιβυη: όταν ο Economist ανακαλύπτει την αντίσταση των κανταφικών

Και φυσικά, οι εξελίξεις στην Αίγυπτο λειτουργούν σημειολογικά και κινηματικά ως σύμβολο και ως μοχλός για κινητοποιήσεις σε άλλες χώρες της περιοχής**. Στη Λιβύη** λ.χ., όπου οι συγκρούσεις των διάφορων ενόπλων οδηγούν σε δυσκολίες μέχρι και ίτις εργασίες ξένων εταιρειών στην βιομηχανία πετρελαίου, ο Economist θυμήθηκε στην έκδοση αυτής της εβδομάδας, απρόσμενα, το κλίμα… υπέρ του Καντάφι. Έτσι, το περιοδικό που αγωνίστηκε να τον δαιμονοποιήσει είχε ένα μικρό σχόλιο για το πώς εκφράζεται η «αντιπολίτευση» στη Λιβύη των ένοπλων κατάλοιπων της νατοϊκής επέμβασης: ο δημοσιογράφος περιέγραψε ένα ιδιότυπο πόλεμο των χρωμάτων στην Τρίπολη. Σύμφωνα με το κείμενο, μετά την ανατροπή του Καντάφι οι υποστηρικτές του νέου καθεστώτος, έβαψαν τα μαγαζιά τους στο χρώμα της σημαίας του. Όσοι ήθελαν να μείνουν κάπως ουδέτεροι, έβαφαν με μια ουδέτερη απόχρωση. Όπως παρατήρησε, όμως, τελικά ο δημοσιογράφος, πολλοί επέμεναν και επιμένουν να έχουν το πράσινο χρώμα, που είναι ένα είδος σιωπηλής, για των ώρα, έκφρασης διαμαρτυρίας προς το νέο καθεστώς και νοσταλγικής παραπομπής στον Καντάφι. Η αναφορά κλείνει με ένα μικρό ρεπορτάζ από τη Σύρτη, όπου οι εικόνες του Καντάφι φαίνονται από τα «μισόκλειστα παράθυρα» στο εσωτερικό των σπιτιών …ή στις εικόνες του κινητού, όπως ανακάλυψε ο δημοσιογράφος. Προφανώς, η σύγκρουση εκεί δεν έχει φτάσει στο επόμενο της στάδιο, ακόμα.

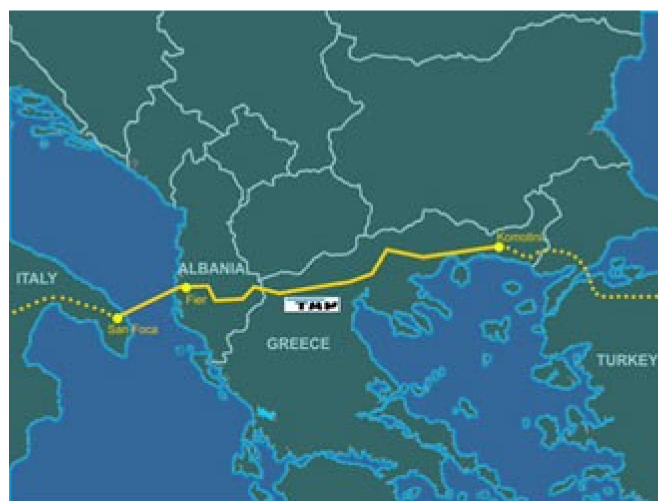
Στη Συρία, η κυβέρνηση φαίνεται να διακατέχεται από μια αυξανόμενη αυτοπεποίθηση, καθώς συνεχίζει να ανακτά εδάφη. Από το μέτωπο της αντιπολίτευσης, υπήρξε ακόμα ένα βίντεο εκτέλεσης υποστηρικτών της κυβέρνησης με αποκεφαλισμό, που απλώς αύξησε την αντίδραση - αλλά δείχνει και την δύναμη της Αλ Κάιντα ανάμεσα στους ένοπλους. Ταυτόχρονα, ανακοινώθηκε κάποια πρόοδος στις συνομιλίες του Κέρρυ με τη Ρωσία για τη διάσκεψη για το συριακό. Οι ΗΠΑ αφήνουν να νοηθεί ότι θα ενισχύσουν τους αντάρτες μέσω Ιορδανίας – ιδιαίτερα μετά από την ένταση που έχει δημιουργηθεί στο Λίβανο. Αλλά και εκεί άρχισαν οι αντιδράσεις.

Για μια ενδιαφέρουσα ανάλυση του συριακού από την οπτική του Λιβάνου, αλλά και για μια επίσκεψη του Ν.Τσόμσκυ:

http://aneforiwn.blogspot.com/2013/06/1132013.html

Ευρώπη: η μιζέρια των μνημονίων και η κριση στην Πορτογαλια, η ήττα του Μπερίσια και η συμφωνία για τον αγωγό TAP

TAP

Ναμπούκο

Η Ε.Ε. συνεχίζει να είναι ο ασθενής του παγκόσμιου συστήματος. Καθώς ανακοινώθηκαν τα νέα στοιχεία για την ανεργία και η υποτροπή της **Ιρλανδίας** σε ύφεση, ο υπουργός οικονομικών της **Πορτογαλίας** υπέβαλε την παραίτησή του – παρά τη σθεναρή στήριξη από το εξωτερικό – την τρόικα κ.ο.κ. Ακολούθησαν νέες παραιτήσεις, που οδήγησαν σε πτώση τα χρηματιστήρια και αβεβαιότητα την πορτογαλική κυβέρνηση. **Είχε ήδη προηγηθεί η τέταρτη γενική απεργία στην χώρα και η δυσφορια είναι διάχυτη – ακόμα και στα κυβερνητικά κόμματα**. Στην **Ιταλία,** φαίνεται να ετοιμάζονται επίσης για περικοπές – και για αντίστοιχες αντιπαραθέσεις. Και ανάμεσα σε όλα υπέχουν και οι πολλαπλές δικαστικές μάχες του Μπερλουσκόνι, που φαίνεται να προσανατολίζεται να φτιάξει ένα πιο προσωπικό κόμμα και να προωθήσει και γυναίκες του άμεσου περιβάλλοντος/οικογένειάς του.

Σε αυτό το πλαίσιο, που δεν φαίνεται να οδηγείται κάπου, υπήρξαν δυο ενδιαφέρουσες εξελίξεις ανατολικά. Η πιο σημαντική ήταν σαφώς η απόφαση για υιοθέτηση του αγωγού ΤΑΡ ενάντια στον Ναμπούκο. Ο δεύτερος ήταν, σαφώς, η επιλογή των ΗΠΑ και έγινε προσπάθεια να προωθηθεί και από ευρωπαϊκούς κύκλους ως αντίβαρο στις ρωσικές κινήσεις με τον νότιο αγωγό. Ο ΤΑΡ είναι μια συμβιβαστική πρόταση – ναι μεν αποκλείει τη βασική επιλογή των ΗΠΑ, αλλά δημιουργεί έστω ένα ακόμα αγωγό από την κεντρική Ασία, που δεν ελέγχεται από την Ρωσία. Αλλά αυτή η κίνηση δεν φαίνεται να ενοχλεί και τη Ρωσία που διατηρεί τις θέσεις της και τις προοπτικές της.

Η απόφαση για τον νέο αγωγό θα περάσει από την Ελλάδα, οπότε καταστεί δυνατό να πωληθεί το δίκτυο ενέργειας της χώρας, αλλά και να εμφανιστεί κάποια ελπίδα στον ορίζοντα, καθώς ο αγωγός είναι και σύμβολο των ευρύτερων μετατοπίσεων στην ελληνική εξωτερική πολιτική, μακριά από την μονοδιάστατη δυτική εξάρτηση, που είχε προωθήσει η δεξιά παλιά και η εκσυγχρονιστική τάση του ΠΑΣΟΚ πιο πρόσφατα. Ήταν σαφής η ανακούφιση λ.χ. στην Ελλάδα από την απόφαση για τον ΤΑΡ αντί για τον Ναμπούκο. Οι αμερικανοί, αυτήν την περίοδο, ήταν στριμωγμένοι και σημειολογικά με την υπόθεση Snowden δεν είχαν και ιδιαίτερο λόγο – ήδη ακόμα και οι πάλαι ποτέ στενοί τους σύμμαχοι, όπως οι γερμανοί, ζητούσαν εξηγήσεις για τις παρακολουθήσεις.

Στην περιοχή, έχει εν τω μεταξύ συντελεστεί και μια μετατόπιση που ολοκληρώθηκε με την ήττα του Μπερίσια. Η Συμμαχία των σοσιαλιστών υπόσχεται, επίσης, ένταξη στην Ε.Ε., αλλά ιστορικά είναι και πιο ανοικτή στις γεωπολιτικές της συμμαχίες. Η

ήττα του Μπερίσια - έχασε περίπου 10% - αλλά και το ότι αποδέκτηκε την ήττα ήταν σημαντικό - η προηγούμενη περίοδος στην Αλβανία, ήταν ουσιαστικά πολιτικά νεκρή, αφού η αντιπολίτευση κατηγορούσε τον Μπερίσια ότι είχε προβεί σε καλπονοθεία, στις προηγούμενες εκλογές.

Κατά άλλα η Κροατία εντάχθηκε στην Ε.Ε., ενώ η Ισλανδια αποφάσισε να διακόψει τις διαπραγματεύσεις με την Ε.Ε. Είδαν και έμαθαν.

Λατινική Αμερική: ο δρόμος και ο σοσιαλδημοκρατικός εκσυγχρονισμός, η οργή των φοιτητών στη Χιλή και οι απαιτήσεις του αντάρτικου στην Κολομβία

Η έκρηξη των διαδηλώσεων στη Βραζιλία ,τη χρονική περίοδο των αγώνων για το κύπελλο συνομοσπονδίας, ήταν εν μέρει τυχαία και εν μέρει αποκαλυπτική. Ήταν τυχαία με την έννοια ότι οι προσδοκίες που έχουν δημιουργηθεί στη Βραζιλία, μετά από την δεκάχρονη διακυβέρνηση του «κόμματος των εργατών» - το οποίο έχει εξελιχθεί σε ένα είδος εργατικού-σοσιαλδημοκρατικού κόμματος - έχουν ανοίξει την κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας και πρακτικά και όσον αφορά στις προσδοκίες: πρακτικά, η Βραζιλία θεωρείται από τις χώρες, που έχει πετύχει τα τελευταία χρόνια μια αλματώδη πρόοδο με την άνοδο εργατικών στρωμάτων, είτε όσον αφορά στα εισοδήματα, είτε όσον αφορά στην αλλαγή ταξικής θέσης - μετατόπισης λ.χ. στην μεσαία τάξη. Και αυτή η άλγη συνοδεύτηκε από την αποδοχή των λαϊκών μαζών από μια, κατά τα άλλα, ρατσιστική ελίτ. Σύμβολο αυτής της αλλαγής νοοτροπίας ήταν και οι περιπέτειες του πρώτου εργάτη προέδρου, του Λούλα. Αυτές οι αλλαγές, που συνοδεύτηκαν και από μια μετατόπιση της έμφασης της οικονομίας της χώρας σε εμπόριο και συναλλαγές με τον νότο - κάτι που έπαιξε σαφώς ρόλο στην ανάπτυξη, ενώ ο βορράς-δύση βολόδερνε στις κρίσεις - έδωσαν έναν νέο πλαίσιο προσμονών για τον τοπικό πληθυσμό. Έτσι, η εικόνα της Βραζιλίας ως απλής χώρα θεαμάτων, δεν φάνηκε να είναι αρκετή πια. Και ίσως σε αυτό το σημείο, η σύμπτωση του ποδοσφαιρικού θεάματος με τις κινητοποιήσεις να έδωσε

την ευκαιρία να εκφραστεί και μια άλλη Βραζιλία. Και σε αυτό, υπήρχαν και άλλες μορφές διαμαρτυρίας, που έδιναν το χρώμα της διαφορετικότητας, όπως ήταν λ.χ. μια εκδήλωση των γκέι ενάντια σε μια νομοθεσία, που τους θεωρεί εν δυνάμει άρρωστους.
Όμως, υπήρχαν και άλλες διαστάσεις, που είχαν να κάνουν και με την παγκόσμια δικτύωση. Σαφώς, το κίνημα της Βραζιλίας επηρεάστηκε από το Τούρκικο κίνημα σε δύο τουλάχιστον τομείς: όπως φάνηκε από τις πρώτες δημοσκοπήσεις, οι πρώτοι τουλάχιστον ακτιβιστές του έτειναν, όπως και στην Τουρκία, να είναι νεαροί μορφωμένοι με ακαδημαϊκοί εκπαίδευση και να κινητοποιούνται μέσω των νέων τεχνολογιών. Από εκεί και πέρα, τα αιτήματα τους έμοιαζαν σε ένα μεγάλο βαθμό και με τα αιτήματα του ισραηλιτικού κινήματος υπέρ του κράτους ευημερίας, αλλα και των βουλγαρικών κινητοποιήσεων ενάντια στη διαφθορά. Ήταν, με αυτήν την έννοια, τοπική έκφραση μια διεθνούς τάσης.

Όσο αφορά στην τοπική κυβέρνηση είναι μάλλον ένα κίνημα, που γέννησε η επιτυχία του σοσιαλδημοκρατικού εκσυγχρονισμού και η απαίτηση για επέκταση του. Όμως, η κ. Ρουσσέφ, παρά το ότι τάχθηκε αμέσως υπέρ του κινήματος, είδε και τη δημοτικότητά της να μειώνεται, καθώς η αμφισβήτηση τέτοιων κινημάτων τείνει να είναι γενική. Αλλά οι προσδοκίες έχουν συγκεκριμένη κατεύθυνση – και στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι προς την διεύρυνση του κράτους ευημερίας.

Στην υπόλοιπη λατινική Αμερική, δεν υπήρξαν ακόμα ανάλογες κινητοποιήσεις. Διότι κινητοποιήσεις άλλων ειδών υπήρξαν για χρόνια στην περιοχή και έχουν οδηγήσει στις μεγάλες μεταμορφώσεις των τελευταίων 10-15 χρόνων. Η μόνη χώρα στην οποία υπήρξαν έντονες συγκρούσεις, ακολουθώντας, όμως, την τοπική δυναμική, ήταν στη **Χιλή, όπου το φοιτητικό κίνημα ξαναβρέθηκε στους δρόμους** μαζί με τα συνδικάτα – και ακολούθησαν και οδομαχίες με οδοφράγματα. Η αντιπαράθεση, εδώ, έχει βαθιές ρίζες καθώς η δεξιά κυβέρνηση θυμίζει τα κινήματα την περίοδο Πινοσέτ, ενώ το αίτημα των κινητοποιήσεων είναι παρόμοια με τη Βραζιλία – επέκταση του κράτους πρόνοιας.

Στην Κολομβία, όπου συνέχονται οι διαπραγματεύσεις του αντάρτικου κινήματος με την κυβέρνηση, είχαμε μια ενδιαφέρουσα συνάντηση της ηγεσίας των δυο μεγάλων κινημάτων του FARC και του ELN σε ότι φάνηκε να είναι ένα είδος συμφωνίας για στρατηγική συνεργασία – και ενδεχομένως, κοινές διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση. Οι συνομιλίες, μέχρι τώρα, γίνονταν από το FARC που είναι και το πιο μαζικό κίνημα. Το ELN ξεκίνησε αργότερα και εμπνεύστηκε, τόσο από την

κουβανέζικη επανάσταση, όσο και από τη θεολογία της απελευθέρωσης – μερικοί από τους ιδρυτές του ήταν καθολικοί ιερείς. Το κυρίαρχο ζήτημα, από πλευράς ανταρτών, είναι η αγροτική μεταρρύθμιση και οι θεσμικές αλλαγές.

Ο Snowden διαρρέει και προκαλεί αποπληξία στις καθωσπρέπει σχέσεις των σύμμαχων

Ο Snowden παραμένει στο αεροδρόμιο στη Μόσχα, αλλά, ενώ οι ΗΠΑ προσπαθούν με διάφορους τρόπους να τον κάνουν να σιωπήσει ή να τον συλλάβουν, ο ίδιος συνεχίζει να γράφει ιστορία. Όσον αφορά στο ζήτημα του ασύλου, οι ΗΠΑ έριξαν εν μέρει του τόνους – αρχικά, απειλούσαν, ουσιαστικά, ότι θα μπορούσαν να παρέμβουν και σε αεροπορική πτήση για να τον εμποδίσουν. Προχώρησαν κατά συνέπεια σε πιο έμμεσες πιέσεις και ενδεχομένως, παραχωρήσεις σε διάφορους. Ο Ισημερινός λ.χ. συνέχισε να στηρίζει μεν την πράξη του Snowden, αλλά φάνηκε απρόθυμος να προχωρήσει την παραχώρηση άσυλου, αμέσως. Η Ρωσία ήταν ακόμα πιο ενδιαφέρουσα – ο Πούτιν δήλωσε από την προηγούμενη βδομάδα ότι δεν θα εκδιδόταν ο Snowden – και αυτή τη βδομάδα προχώρησε ένα βήμα παρακάτω και άφησε ανοικτό το θέμα παραχώρησης άσυλου. Αλλά με την προϋπόθεση ότι δεν θα συνέχιζε να δημοσιοποιεί πληροφορίες, που εκθέτουν τους «αμερικανούς συνεργάτες/partners» και ολοκλήρωσε τη διατύπωση με ένα έμμεσο χιούμορ – «όσο παράξενο και αν ακούγεται να το ακούτε αυτό από εμένα». Την ίδια περίοδο, ο Κέρρυ ανακοίνωσε πρόοδο στην προσπάθεια για διάσκεψη για τη Συρία. Είναι ενδεχόμενο ότι η Ρωσία εξασφάλισε κάποια πλεονεκτήματα.

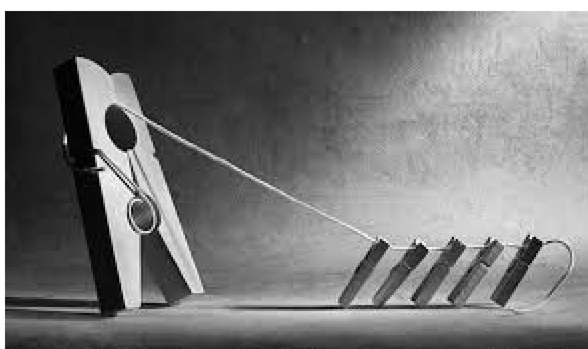
Ο Snowden απέρριψε κατ’ αρχήν τη ρωσική προσφορά και περιμένει απαντήσεις από άλλες χώρες – μερικές απέφυγαν το θέμα διαδικαστικά - δήλωσαν ότι για να

ζητήσει κάποιος άσυλο πρέπει να είναι στην χώρα τους -, άλλοι το διεύρυναν - μερικοί ευρωπαίοι ζήτησαν να εξετάσει το θέμα η Ε.Ε. - ενώ χώρες, όπως η Βενεζουέλα και η Βολιβία φάνηκαν να αντιμετωπίζουν θετικά το φαινόμενο.

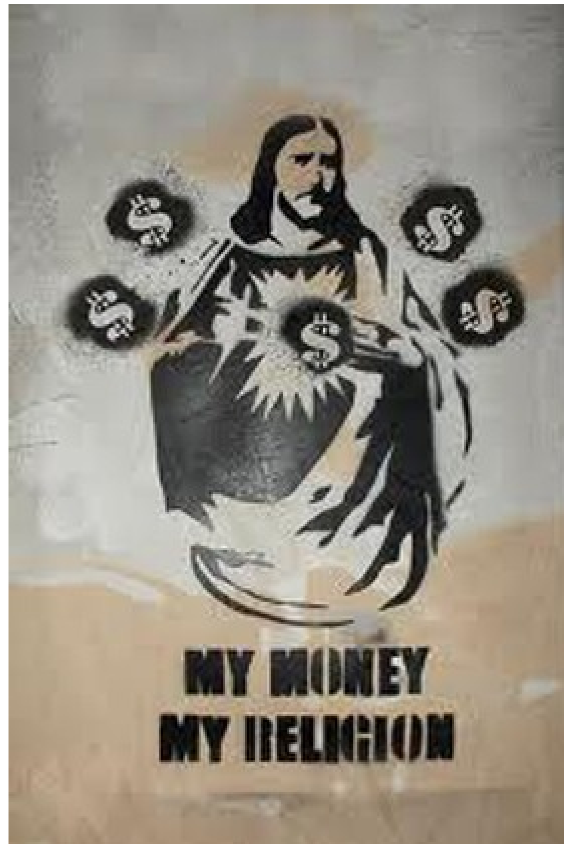
Οι ΗΠΑ φαίνονται να έχουν μπλέξει σε ένα κυκεώνα κακής δημοσιότητας – όσο είναι ελεύθερος ο Snowden διαρρέει στοιχεία, που τους εκθέτουν ως ένα κράτος που κατασκοπεύει τον πλανήτη, αλλά ακόμα και η προσπάθεια σύλληψης του, τους μετατρέπει στην εικόνα ενός αυταρχικού εκδικητικού καθεστώτος. Έτσι, ενώ χαμήλωσαν την ένταση αρχικά, όταν η Βολιβία φάνηκε να είναι θετική, μια σειρά από ευρωπαϊκές χώρες, ουσιαστικά, υποχρέωσαν το αεροπλάνο του προέδρου της Βολιβίας να προσγειωθεί στην Αυστρία, όπου έγινε έλεγχος – προφανώς, για να δουν αν μετέφερε και τον Snowden. Η παράνοια των αμερικανών και ο διχασμός των ευρωπαίων.

Ο Snowden, από την πλευρά του, φαίνεται αποφασισμένος να συνεχίσει να γράφει ιστορία. Αφού δήλωσε ότι έχει αφήσει στοιχεία σε διάφορες χώρες, που θα δημοσιοποιηθούν αν συλληφθεί, προχώρησε σε ένα μικρό σοκ – αποκάλυψε ότι ΗΠΑ παρακολουθούσαν ηγέτες και θεσμικά όργανα της Ε.Ε., προκαλώντας ένα νέο σοκ και οργή στις σχέσεις των δυο σύμμαχων. Η επιπρόσθετη αποκάλυψη ότι οι ΗΠΑ έχουν τη δυνατότητα παρακολούθησης και αποθήκευσης πληροφοριών για εκατομμύρια τηλεφώνων, διεύρυνε το μέτωπο το προβλήματος. Επί της ουσίας, ο Snowden φαίνεται να αποκαλύπτει ένα δίκτυο παρακολούθησης του πλανήτη, από το οποίο δεν ξεφεύγουν, ούτε οι απλοί πολίτες, ούτε τα κράτη.

Και προφανώς, ο πόλεμος της πληροφορίας έχει μπει πια σε νέο πλαίσιο.

Global Banking: σφίγγει ο κλοιός μέχρι και στο Βατικανό

Η βδομάδα που πέρασε δεν έφερε καλά νέα για τους τραπεζίτες. Εξακολούθησε να υπάρχουν απόηχοι και σχόλια για τις αποκαλύψεις για τους ιρλανδούς τραπεζίτες που έκαναν χιούμορ για το πώς ζητούσαν στήριξη από την πολιτεία το 2008. Μέχρι Μέρκελ, η οποία έχει την τάση να προσεγγίζει ή προσεταιρίζεται τα ρεύματα, που φαίνονται να κυριαρχούν έριξε και μια ατάκα για το θέμα: «για τους ανθρώπους που πάνε στην δουλειά κάθε μέρα και κερδίζουν με έντιμο τρόπο τα προς το ζην, αυτή η συμπεριφορά είναι δύσκολο να γίνει αποδεκτή…δεν μπορεί να το χωνέψει κάποιος».

Μέρος από την ενόχληση, πήγαζε και από το γεγονός ότι οι τραπεζίτες, ακούγονταν να γελούν και σε βάρος των γερμανών, που θα έδιναν βοήθεια – τραγουδούσαν μάλιστα στην τρελή χαρά και το προπολεμικό ύμνο «Γερμανία πάνω από όλα» [*'Deutschland über Alles'* ('*Germany above Everything*')

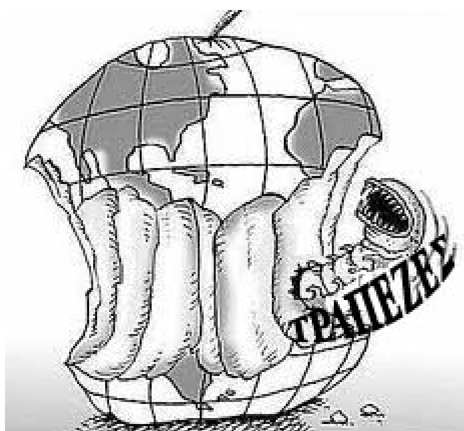
Για τους Ιρλανδούς, το θέμα δεν μπορούσε να έρθει σε χειρότερη στιγμή – από την μια αυξάνεται η κοινωνική δυσφορία, από την άλλη η χώρα φαίνεται να ξαναμπαίνει σε ύφεση, ενώ χρειάζεται και δάνειο 500 εκατομμυρίων για ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Άντε τώρα να πείσεις με τέτοια νοοτροπία πίσω από τα κλειστά δωμάτια των τραπεζών.

http://rt.com/news/merkel-anglo-irish-outrage-422/

Η είδηση της βδομάδας πάντως, ήταν η σύλληψη ενός ανώτερου κληρικού, ο οποίος εργαζόταν στην τράπεζα του Βατικανού, του Nunzio Scarano, ο οποίος κατηγορείται ότι προσπαθούσε να μεταφέρει παράνομα 20 εκατομμύρια στην Ελβετία – μάλλον για φίλους του εφοπλιστές. Σύμφωνα με το δικηγόρο του, ο ιερέας «δεν ήταν φτωχός» - είχε δηλαδή δικά του χρήματα, και είχε εργαστεί και ως τραπεζίτης πριν γίνει ιερέας. Αυτή η υπόθεση έχει να κάνει με μια ευρύτερη εκστρατεία για διαφάνεια στην τράπεζα του Βατικανού, η οποία κατηγορείται για χρόνια ότι επιδίδεται σε ξέπλυμα χρήματος. Στο παρόν κλίμα, ο νέος Παπάς φαίνεται ότι αποφάσισε να εστιάσει στο θέμα. http://www.euronews.com/2013/06/29/catholic-cleric-arrested-in-vatican-bank-fraud-probe/

Τη Δευτέρα, 1/7 παραιτήθηκαν ακόμα δύο αξιωματούχοι της τράπεζας, οι οποίοι βρίσκονται υπό διερεύνηση από τις ιταλικές αρχές. Ήδη ο νέος Πάπας έχει δημιουργήσει επιτροπή για διερεύνηση του τί συμβαίνει στην -σύμφωνα με την επίσημη ονομασία της τράπεζας του Βατικανού - «Ινστιτούτου εργασιών για την θρησκεία». Η τράπεζα είναι το επίκεντρο πολλών φημών - το 1982 λ.χ. βρέθηκε και πάλι στο επίκεντρο όταν ο τραπεζίτης Roberto Calvi, ο οποίος είχε στενές σχέσεις με το Βατικανό, βρέθηκε δολοφονημένος στο Λονδίνο. Αλλά τότε, το κλίμα για τις τράπεζες ήταν διαφορετικό.

Ταυτόχρονα, το ζήτημα της ρύθμισης των τραπεζών συνεχίζει να απασχολεί την κοινή γνώμη σε Ε.Ε. και στις ΗΠΑ, ενώ τώρα άρχισε να απασχολεί και την Κίνα, όπου η κεντρική κυβέρνηση άρχισε να ανησυχεί για τη διόγκωση των δανείων και την πιθανότητα αύξησης των μη εξυπηρετούμενων και άρχισε τις έρευνες για έλεγχο στην παροχή ρευστότητας.

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Οι περιοχές Natura κινδυνεύουν..
Καλά να κινδυνεύουν από την «ανάπτυξη», αλλά και από το κυπριακό

Τελικά, οι περιοχές Natura δεν φαίνονται να κινδυνεύουν μόνο από τα γήπεδα του γκολφ, αλλά και από την «τοπική ανάπτυξη». Στην περιοχή της Σωτήρας, τα έργα του τοπικού δήμου φαίνεται να καταστρέφουν μια παραλία που είναι χώρος «ξεκούρασης και διατροφής» 30 ειδών πουλιών, τα οποία τον χρησιμοποιούν είτε κατά τη διάρκεια της μετανάστευσής τους ή εκεί διαμονής τους το χειμώνα. Ο χώρος Natura «Αγίας Θέκλας – Λιοπετρίου» σχεδιάστηκε το 2008, ως ένας από τους δύο πιο σημαντικούς χώρους «for the wintering Greater Sand Plover» (*Charadrius leschenaultii*) – ο άλλος είναι στην Πάφο. Η καταστροφή της παραλίας, πέρα από κοντόφθαλμη ακόμα και για την έννοια της τουριστικής ανάπτυξης, δείχνει πόση προσπάθεια χρειάζεται να καταβληθεί ώστε να διαφυλαχθούν χώροι, που είναι ουσιαστικά δημόσιοι και ανήκουν στο ευρύτερο κοινό - και στη φύση - απέναντι στην ευκαιριακή προσπάθεια εκμετάλλευσής τους – και καταστροφής της ιστορικής και φυσικής του μοναδικότητας. http://www.birdlifecyprus.org/en/news-241-Agia_Thekla__Liopetri_Natura_2000_site_A_protected_site_in_jeopardy.html

Και σαν να μην έφταναν αυτά, η η Ομοσπονδία Περιβαλοντικών Οργανώσεων Κύπρου (ΟΠΟΚ) εξέδωσε ανακοίνωση ενάντια στην προσπάθεια για συνεργασία οικολογικών ομάδων ανάμεσα σε ελληνοκυπρίους και τουρκοκυπρίους για τη διάσωση της Καρπασίας. *«Η Ομοσπονδία Περιβαλλοντικών Οργανώσεων Κύπρου, σε ανακοίνωσή της, κάνει λόγο για προσπάθειες της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Κύπρο για άμεση, απευθείας και επίσημη ένταξη της χερσονήσου της Καρπασίας στο δίκτυο Natura 2000 από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή,*

κατά τρόπο που υποσκάπτει την Κυπριακή Δημοκρατία και αναφέρει ότι καταδικάζει τις προσπάθειες αυτές.»http://www.sigmalive.com/news/local/52552

Η επίκληση του «εθνικού προβλήματος» είναι τραγική, όχι μόνο για την κοντόφθαλμη λογική της, αλλά και γιατί αδυνατεί να αντιληφθεί ότι αν διασώθηκε, ήδη, η Καρπασία από τα έργα για το «δρόμο του μεταξιού», αυτό έγινε λόγω ακριβώς της παγκύπριας και διακοινοτικής εκστρατείας, η οποία κατάφερε να λάβει μετά από επίμονες και επίπονες προσπάθειες του κινηματικού δικτύου των ακτιβιστών τη στήριξη της Ευρώπης. Προφανώς, η οικολογία του μέλλοντος θα πρέπει να ξεπεράσει αυτόν τον αυτοεγκλωβισμό. Και όσο πιο γρήγορα ανακηρυχθεί η περιοχή της Καρπασίας σε προστατευόμενη περιχοή του Δικτύου Natura 2000, τόσο πιο κοντά θα είναι στην ανακήρυξη του σε δικοινοτικό χώρο προστατευόμενο από τις επεμβάσεις.

Αν δεν δημιουργηθεί ένα κοινό μέτωπο ντε φάκτο για τη σωτηρία της Καρπασίας, μερικοί θα βλέπουν αύριο επαυλεις εκεί, που είναι σήμερα ένα εν δυνάμει κοινό κυπριακό πάρκο, και θα αναπολούν τους δικούς τους μαρμαρωμένους βασιλιάδες.

Η γη έχει τον δικό της χρόνο και τις δικές της ανάγκες. Και αν οι περιοχές Natura, στην νοτιοδυτική Κύπρο κινδυνεύουν, παρά την ευρωπαϊκή προστασία, τότε προφανώς η Καρπασία χρειάζεται πολύ περισσότερη προσπάθεια και λιγότερη ρητορική, που φωνάζει για κάτι, ενώ προωθεί ντε φάκτο το αντίθετο.

Πέρα από όλα αυτά, καλό θα ήταν να επισημάνουμε ως Δέφτερη Ανάγνωση ότι η ΟΠΟΚ δημιουργήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1990 για να αποτελέσει ένα κινηματικό δίκτυο ατόμων, πρωτοβουλιών, ομάδων και οργανώσεων, ικανό να προσφέρει συντονισμό στις οικολογικές εκστρατείες και περιβαλλοντικές δράσεις. Το γεγονός ότι όχι μόνο απέτυχε οικτρά, αλλά απεναντίας συνέβαλε ουσιαστικά στην πλήρη θεσμοποίηση του κυπριακού περιβαλλοντικού κινήματος θα πρέπει αν μη τι άλλο να ανησυχήσει τους ιθύνοντες της ΟΠΟΚ. Από την άλλη, βέβαια, η πρόσφατη ενέργεια τους θα πρέπει να ειδωθεί ως ένα άλλο είδος σπασμωδικής ενέργειας για τον "έλεγχο" μίας νέας γενιάς περιβαλλοντικών ακτιβιστών, η οποία συνειδητά επέλεξε να σταθεί έξω από τα θεσμικά της πρότυπα.

Κι εδώ, ως Δέφτερη Ανάγνωση, δεν μπορούμε παρά να χαρακτηρίσουμε και ως θεαματική την ανακοίνωση της ΟΠΟΚ. Θεαματική υπό την έννοια ακριβώς της (αυτό)τοποθέτησης σε ένα ευρύτερο θεσμικό (ή τουλάχιστον θεσμοποιημένο) πλαίσιο, αυτό της κοινωνίας του θεάματος και προπάντων του "ολοκληρωμένου διαχωρισμού" (όπως εύστοχα το έθεσε και ο Γκυ Ντεμπόρ). Ενός ολοκληρωμένου διαχωρισμού, μέσω του οποίου "το θέαμα είναι ο αδιάκοπος λόγος που η παρούσα τάξη πραγμάτων επιφυλάσσει για τον εαυτό της, ο εγκωμιαστικός της μονόλογος.

Είναι η αυτοπροσωπογραφία της εξουσίας κατά την εποχή της ολοκληρωτικής διαχείρισης των συνθηκών ύπαρξης". Και βέβαια, "ο διαχωρισμός είναι το άλφα και το ωμέγα του θεάματος". Και στην περίπτωση της Κύπρου, τόσο κυριολεκτικά (πρακτικά) όσο και μεταφορικά (συμβολικά), αυτός ο διαχωρισμός δεν είναι άλλος από την εθνικιστική λογική και ρητορική της "κρατικής ισχύος" και των "κυριαρχικών δικαιωμάτων" εις βάρος των ανθρώπων και των κοινοτήτων που θα έπρεπε να φέρουν αυτά τα δικαιώματα και να έχουν αυτήν την ισχύ. Μία εθνικιστική λογική και ρητορική, η οποία φτάνει ακριβώς να αυτοεγκωμιάζει τον ίδιο της τον εαυτό με ένα τόσο θεαματικά επικοινωνιακό, αλλά ταυτόχρονα πολιτικά αυταρχικό τρόπο. Προσπαθώντας να πλασάρει τον ολοκληρωμένο διαχωρισμό του οικολογικού χώρου σε "καλό" ("κυρίαρχο") και "κακό" ("μειοδοτικό"), χρησιμοποιώντας τα ίδια ακριβώς γελοία και σαθρά επιχειρήματα του αντι-οικολογικού χώρου: από τους "πράκτορες" των αμπελοπουλιών (βλ. λαθροθήρες και ψηφοθήρες) μέχρι τους "προδότες" του Ακάμα (βλ. επιχειρηματίες και παπάδες) και των ορυκτών καυσίμων (βλ. τεχνοκράτες και γραφειοκράτες και βέβαια στρατιωτικοί αξιωματούχοι και στρατηγικοί επενδυτές). Συγχαρητήρια, λοιπόν, στην ΟΠΟΚ για τον τόσο τραγικά θεαματικό αντικατοπτρισμό της θεσμικής της μετεξέλιξης και πορείας!

……

Από την εκδήλωση αλληλεγγύης της Σκαπούλας σε μετανάστες και πρόσφυγες

ΣΠΟΝΤΕΣ

- **Δείγμα καλής Δημοσιογραφίας. Και ύστερα απορούν γιατί έχει προβλήματα η Τράπεζα Κύπρου: «***Ποιός μεγαλομέτοχος της Τράπεζας Κύπρου δεν έχει δικαίωμα να κατέχει τόσες πολλές μετοχές, αλλά παίζει πελλον για να ασκεί έλεγχο στην κατάσταση, ιδίως ως προς τις διοικητικές αποφάσεις που επίκειναι στην τράπεζα; Ο νόμος είναι σαφής.»* Βέβαια, είναι ένα σχόλιο χαμένο στην οικονομική σελίδα της Καθημερινής. Αλλά, αυτή είναι η πραγματικότητα που λογοκρίνεται.

- **Και ένα δείγμα κακής δημοσιογραφίας.** Ο κ. Γεωργιάδης επιστρέφοντας από την Ευρώπη είπε ότι στα μελλοντικά bail in πρώτα θα πληρώνουν οι μέτοχοι και μετά…Κανένας δημοσιογράφος δεν τόλμησε να ρωτήσει τί ακριβώς - και γιατί - έγινε στην Κύπρο; Τηρήσαμε ή αλλάξαμε τον κανόνα;

- **Ώστε αυτή είναι η δουλειά των ερευνητικών επιτροπών; Και ο Πόλυς της Τράπεζας Κύπρου πώς θα εξηγήσει τώρα τη φούσκα που έφτιαξε τότε;** Διότι το λέει και ένας κύριος που στηρίζει, κατά τα άλλα, όσους κατασκεύαζαν τότε την φούσκα Πολυβίου: **«**Ο νομικός Λουκής Λουκαΐδης» μιλώντας στις «Τομές Στα Γεγονότα»: *«Πρόσθεσε ότι **είναι δεδομένο** ότι οι ερευνητικές επιτροπές **δεν μπορούν να αποδώσουν τις οποιεσδήποτε ευθύνες** και πως το έργο της επιτροπής θα έπρεπε να περιοριζόταν στην ανίχνευση γεγονότων».*
http://www.sigmalive.com/news/local/53016#sthash.Qundawsb.dpuf.
Κοίτα να δεις. Το τότε κείμενο Πολυβίου, το οποίο μερικοί το ήθελαν ιερό -

από άγχος προφανώς για να μην φανούν οι αντιφάσεις του αν διαβαζόταν - αγνοούσε όχι μόνο τους όρους εντολής - εστίαζε βολικά μόνο σε ένα άτομο και η διαδικασία δημοσίων ακροάσεων συμμετείχε εξώφθαλμα σε μια συμπαιγνία με μερικά ΜΜΕ για την κατασκευή κλίματος υστερίας - αλλά παρέβλεπε και τα τεκμήρια – τα οποία παρέθετε κάνοντας ότι δεν τα καταλάβαινε. Άφηνε στη μπάντα τα άβολα για να βολέψει εκείνο που «ήθελε» - δεν ρωτούσε λ.χ. γιατί δεν φτιάχτηκε το στέγαστρο, που πήγαν τα χρήματα που εγκρίθηκαν, ποιός και γιατί διέταξε του στρατιώτες να σβήνουν τα χόρτα που δεν έπρεπε να υπάρχουν γύρω από τα πυρομαχικά κλπ. Δεν έκανε καν δηλαδή «ανίχνευση γεγονότων». Και δεν «μπορούσε να αποδώσει ευθύνες» ε;…Κοίτα να δεις…

- **Να λοιπόν που η απόφαση των κ. Πική και Κραμβή είχε και ενδιαφέροντα στοιχεία: ολοκλήρωσε την επεξήγηση του τί είναι νομικά μια «ερευνητική επιτροπή»,** το οποίο άμα χρησιμοποιηθεί τώρα με φόντο το 2011, είναι ακόμα πιο αποκαλυπτικό του τί έκαναν τότε μερικοί. Και για τις ευθύνες όσων σιωπούσαν.

- **Η κοντή μνήμη όσων ναυαγήσαν την συμφωνία με την Shell το 2010.** Ένα από τα πιο μεγάλα σκάνδαλα της τελευταίας περιόδου, είναι ο τρόπος που τα ΜΜΕ και μερικοί πολιτικοί ναυαγήσαν τη συμφωνία με την Shell το 2010 και φορτώθηκε από τότε η κοινωνία ένα κόστος με βάση τις ανοησίες που έλεγαν τότε. Για να θυμόμαστε: έλεγαν ότι είναι απαράδεκτο να κλείσουμε συμφωνία. αφού θα έχουμε σε λίγο το φυσικό μας αέριο κλπ κλπ. ιδού τί γράφει ένας δημοσιογράφος σημερα: *«Αν το Ισραήλ, το οποίο έχει σημαντικά πιο χαμηλό κόστος ηλεκτρισμού από την Κύπρο, έκρινε ότι το συνέφερε η «ενδιάμεση λύση» με παροχή υγροποιημένου φυσικού αερίου για μερικούς μήνες, έστω και αν η τιμή αυτή ήταν 18 δολάρια ανά MBTU, είναι λογικό να διερωτηθούμε γιατί στην Κύπρο, με το πιο ακριβό ρεύμα στην Ευρώπη, δεν συμφέρει η «ενδιάμεση λύση»* για παροχή σχεδόν τριών ετών, με τιμή παροχής αερίου 16.5 δολάρια ανά MBTU.» Τί χαριτωμένο. Και εξήγησε μας, αγαπητέ, ποσά έχουμε πληρώσει ήδη λόγω των ακριβότερων κοστών της μη συμφωνίας του 2010 και τί "κερδίσουμε" με την τότε συντονισμένη εκστρατεία μερικών να ναυαγήσουν τη λύση; Μήπως το "ακριβότερο ρεύμα"; Ή μήπως μερικά ΜΜΕ λειτουργούσαν ως εκπρόσωποι εταιρειών; Διότι τότε εμφανίστηκαν ξαφνικά μερικές εταιρείες

την τελευταία στιγμή που ήθελαν να ναυαγήσουν την συμφωνία – για την οποία κανένας δεν αμφέβαλε ότι έγινε με συμμετοχή όλων των παραγόντων και με βάση τις διαδικασίες. Οπότε το «σχοινί του χωριάτη», αλλού ανήκει…Θα έρθει και η εποχή να ρωτήσουμε και να μάθουμε τί ρόλο έπαιξαν διάφοροι τότε.

- **Και φυσικά ο γραφικός κύριος από το Τέξας, που έριχνε τις υποσχέσεις σαν φιστίκια.** Ο κ. Οικονομίδης, λοιπόν, που ήταν σίγουρος ότι θα είχαμε σύντομα το φυσικό αέριο, μας ξαναήρθε τον περασμένο Μάιο και σε διάλεξη του μας είπε ότι είναι «ανάγκη» - αχ αυτές οι ανάγκες που καθορίζονται στο Τέξας - «να αγοράσουμε ή να δανειστούμε αμέσως φυσικό αέριο από το Ισραήλ». Τί σύμπτωση. Το 2010, το ίδιο άτομο επέμενε ότι έχουμε χρόνο και να μη βιαζόμαστε, ενώ τώρα βιάζεται. Η στόχος πάντως είναι ο ίδιος. Να αγοράζουμε από το Ισραήλ. Βολικό. Οπότε άντε να δούμε την καχυποψία των κύπριων ποτέ θα αρχίσει να παίρνει στροφές για την έννοια του πλασιέ. Και είπαμε – Δεν ξεχνώ τις λαφαζανιές. Και ενδεχομένως να παίζουν και εδώ μίζες. You never know.

- **Επιλεκτική δημοσιογραφία: η παρουσίαση των καταθέσεων στην ερευνητική που έφτιαξε ο κ. Χάσικος γιατί δεν αγοράστηκε το ακίνητο του πεθερού του.** Καταθέτει ο Γ. Γεωργίου του ΔΗΣΥ, φέρνει και ένα μάρτυρα που καταθέτει «κεκλεισμένων των θυρών». Ο δημοσιογράφος Π. Θεοχαριδης πάντως παρά τα «κεκλεισμένα», ήξερε ότι ήταν «κατάθεση-φωτιά». Καλά, αφού το έψαξε γιατί δεν πρόσθεσε και το πλαίσιο; Η Χαραυγή λ.χ. είχε αρκετές από τις παράδοξες απαντήσεις του – όπως ότι ισχυριζόταν ότι δεν ήξερε επιχειρηματία, που ο ίδιος προσκάλεσε στην επιτροπή ελέγχου, ενώ η εφημερίδα παρέπεμπε και σε «κατάθεση» - την οποία επικαλέστηκε ο κ. Γεωργίου - από άτομο που κατηγορήθηκε ότι απείλησε κάποιον. που συμμετείχε στην εταιρεία που αγόρασε το επίμαχο ακίνητο. Η «φωτιά» διοχετεύεται μόνο από ένα ειδικό μέρος; Το πιο γραφικό ήταν το επιχείρημα του κ. Γεωργίου ότι το ενδιαφέρον του ήταν διότι «ξεγέλασαν ένα τουρκοκύπριο». Κοίτα να δεις ευαισθησίες. Να το κρατήσουμε. Γιατί δεν το έγραψε, όμως. ο κ. Θεοχαριδης; Αν δεν το είπε να αναμένουμε διάψευση, αν το είπε, τότε θα αναμένουμε συνέπεια. Τόση αγάπη για τους τουρκοκύπριους, δεν μπορεί θα φανεί…

- **Ώστε;** Και φυσικά, θα αναμένουμε και το παρακάτω της ακόλουθης διατύπωσης: «Έδιωξαν από την ΚΥΠ τον Βάσο Γεωργίου γιατί δεν συμφωνούσε». Και στο κείμενο υπάρχει και διευκρίνηση: «..με επίκληση του θέματος διαρροής ηλεκτρονικών μηνυμάτων από το προεδρικό». Δηλαδή ήταν θύμα ο κ. Βάσος Γεωργίου; Και καλά το κόμμα του κ. Γεωργίου - της βουλής - τί έλεγε τότε;…Ο δημοσιογράφος;

- **Ο Ιωνάς έτρεξε, φυσικά, αμέσως να στηρίξει τον συνάδελφο.** Θα κάμει έρευνα, λέει, στην ΚΥΠ. Θα είναι εννοείται ανάλογη της παρέμβασης του για τα αμπελοπουλια. Μόλις απείλησαν οι τοπικοί του ΔΗΣΥ στο Παραλίμνι αμέσως έδωσε οδηγίες να αγνοηθούν οι ευρωπαϊκοί θεσμοί και νομοθεσιες. Ε δεν είναι και αμελητέος ο κ. Κουλέρμος. Αλλά να αναλώνεται μια κυβέρνηση στο γιατί δεν πούλησε ενα οικόπεδο ένας πεθερός; Ή μήπως είναι για να φτιαχτεί το κλίμα για μελλοντικές δουλειές; Δεν είναι λίγες. Από τα ακινητα, στα ΜΜΕ, στο εμπόριο.. Που έμπλεξες κύριε Σωκράτη και σε ποιούς δρόμους θα βρεθείς… Κάθε πέτρα και επιχείρηση της οικογένειας. Και όταν ..;

- **«Μα να παίζουν έτσι δουλειές και να με αφήνουν έξω;**» Το σχόλιο κάτω από φωτογραφία του κ.Χάσικου στην Καθημερινή.

- **Δεν ξεχνώ – να φτιαχτεί αρχείο για τη δημοσιογραφική συνέπεια.** Αλλά ο δημοσιογράφος έχει και την γραπτή του ιστορία. Δεν ήταν ένας από τους κύριους συμμετέχοντες στην υστερία για να ναυαγήσουν κάποιοι την επένδυση στο παλιό αεροδρόμιο Λάρνακας; Μάλιστα, ανησυχούσε αρχικά υποτίθεται, γιατί δεν προχωρούσε και μετά γιατί προχώρησε. Μπορεί οι αντιφάσεις να φαίνονται ότι δεν μένουν, αλλά..Τί απέγινε λοιπόν η έρευνα για τον κ. Ιερωνυμίδη; Μήπως οι τότε ευαίσθητοι ξέχασαν την ευαισθησία τώρα; Η γυναίκα του κ. Ιερωνυμίδη έχει διαφορετική σχέση με τον σύζυγο της από την ανάλογη σχέση κάποιων υπουργών με την δική τους οικογένεια; Βολική η αμνησία, όπως και οι σχετικές «φωτιές».
- **Περί Ιερωνυμίδη και δημοσιογραφικής μνήμης – η φούσκας.** Από ότι γράφεται η Πάφος είναι η μόνη επαρχία, όπου κινείται η αγορά λόγω των Κινέζων. Φταίει φυσικά ο Ιερωνυμίδης – και η σύζυγος του ίσως. Να τους πει κάποιος ένα ευχαριστώ τώρα; Ή μήπως η ντροπή προκαλεί και την

σιωπή; Όπως και να έχει, είναι καιρός για ένα αρχείο μνήμης της δημοσιογραφικής φούσκας. Για να μην γράφονται και να περνούν έτσι τα μαργαριτάρια και να ξαναποζάρουν μετά κάπως οι διάφοροι και οι διάφορες βέβαια..Γιατι είχαμε και γραφικές σκηνές το κουτί τότε.

- **Παρατηρητήριο Μιζών.** Θα το χρειαστούμε σύντομα από ότι φαίνεται αν οι αντιστάσεις δεν κόψουν την φορά μερικών. Σύμφωνα με σχόλιο στην Καθημερινή ο Α. Νεοφύτου «επισκέφθηκε την Ινδία και συνέφαγε με αξιωματούχους εταιρείας κινητής τηλεφωνίας». Θα πρέπει να καταγράφονται αυτά γιατί όταν έρθει η ώρα του να ζητηθούν εξηγήσεις θα πρέπει να έχουμε και το ιστορικό να μην πληρώνουμε και για την «καταγραφή των γεγονότων».

- Δεν έρχεται Κύπρο ο Πρόεδρος γιατί χάλασε το αεροπλάνο (**http://cyprusnews.eu/alitheia/1283827**) - Τωρά εν για να δικαιολογηθεί - έστω τζιαι εκ των υστέρων - η χρήση ιδιωτικών αεροπλάνων φίλων τζιαι πελατών; Οξά εν για να ακυρωθεί η συνάντηση με τους πολιτικούς αρχηγούς τζιαι ταυτόχρονα να τηρηθεί "απόσταση ασφαλείας" που τη συζήτηση στη βουλή για τες προσλήψεις στο προεδρικό; Η επιλογή 'όλα τα πιο πάνω' δεν παίζει.

Της τελευταίας στιγμής: το δικαστήριο στην Τουρκία φαίνεται να μπλοκάρει την καταστροφή του πάρκου Γκεζί. Κινούνται διάφορα γύρω από τη Μεσόγειο...

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

Μπορεί να είναι ο κ. Ερωτοκρίτου ένας κοινώς αποδεκτός Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας;

(ένα δικηγόρος μπούκικων και ακροδεξιών οργανώσεων θα μεταμορφωθει σε δημόσιο λειτουργό;)

Φ. Ι.

Η στήλη του Ιανού, στην Καθημερινή, υπήρξε μια από τις πιο συνεπείς στις αποκαλύψεις για τα σκάνδαλα των τραπεζών όταν άλλοι σιωπούσαν, οπότε η έμμεση αποδοχή της πιθανότητας διορισμού του κ. Ρ. Ερωτοκρίτου προκάλεσε αίσθηση. Η αιτιολόγηση, βέβαια, ήταν εξ' αποστάσεως: «*Μια από τις πηγές μου που ξέρει πολύ καλά τον κ. Ερωτοκρίτου ήρθε με ενθουσιασμό και μου είπε ότι ο Ρίκκος πάει στην Νομική Υπηρεσία, έτοιμος για όλα. Δεν έχει σκοπό να μπει σε ένα γραφείο και να περιμένει την αφυπηρέτησή του. Απεναντίας, θα ζητήσει από τους λειτουργούς της υπηρεσίας να ανεβάσουν το επίπεδο δουλειάς σε ρυθμούς ιδιωτικής δικηγορικής εταιρείας. Το κυριότερο όμως είναι λέει ότι παρουσιάζεται έτοιμος να γίνει μοχλός προώθησης της καθάρσης.*» Ο σχολιαγράφος σπεύδει αμέσως να διευκρινήσει ότι «κρατά μικρό καλάθι..», αλλά αξίζει να δει κάποιος αυτόν τον ενδεχόμενο διορισμό με βάση τα υπάρχοντα τεκμήρια.

Κατ' αρχήν είναι ξεκάθαρο ότι ο κ. Ερωτοκρίτου θα διοριστεί στη Γενική Εισαγγελεία, λόγω προεκλογικών εξυπηρετήσεων στον νυν πρόεδρο. Δεν είναι απλώς ότι τον στήριξε – ουσιαστικά, δεν υπάρχει καν τεκμήριο ότι οι σχέσεις των δυο είναι καλές σε βαθμό εμπιστοσύνης. Οι επιθέσεις του κ. Ερωτοκρίτου ενάντια στον κ. Αναστασιάδη το 2004 παραμένουν, αφού και οι δυο δεν φαίνονται να άλλαξαν θέση. Απλώς ο κ. Ερωτοκρίτου φαίνεται να κινητοποίησε το δίκτυο των γνωστών-υποστηρκτών του για να μην έχει διαρροές προς τα δεξιά/ακροδεξιά ο κ. Αναστασιάδης. Και λογικά, θα μπορούσε να πει κάποιος οτι αυτό το ρόλο θα έχει και αν διοριστεί – ως παράγοντας που μπορεί να στηρίξει την κυβέρνηση.

Το αν είναι όντως εργατικός ο κ. Ερωτοκρίτου δεν λέει και πολλά πράγματα, διότι εργατικοί είναι πολλοί. Όμως, τίθεται ζήτημα αν η οπτική του και η ερμηνεία των δεδομένων, θα τον καθιστά ένα λειτουργό, που εκπροσωπεί το δημόσιο ή συγκεκριμένα συμφέροντα. Και σε αυτόν τον τομέα, δεν έχουν υπάρξει μέχρι στιγμής τεκμήρια. Αντίθετα, υπάρχουν σκιές.

Δυο παραδείγματα. Ο κ. Ερωτοκρίτου υπήρξε δικηγόρος του ΕΛΑΜ, μιας ακροδεξιάς οργάνωσης. Είναι φυσικά δικαίωμα κάθε οργάνωσης να διεκδικεί τα δικαιώματά της – και άρα από μόνο του δεν είναι μεμπτό το ότι κάποιος αναλαμβάνει μια σχετική υπόθεση. Όμως, οι θέσεις του κ. Ερωτοκρίτου δεν ήταν ακριβώς σε πολύ μεγάλη απόσταση από αυτές των ακροδεξιών οργανώσεων. Ηταν, λοιπόν, απλώς δικηγορική εργασία ή εμπλοκή του με μια οργάνωση η οποία κατηγορείται για προαγωγή του ρατσισμού; Αν όχι, τίθεται σαφώς ζήτημα ποιών τα συμφέροντα θα εξυπηρετούνταινται με τις ερμηνείες, στις οποίες θα εμπλέκεται. Αν ο κ. Ερωτοκρίτου είχε μια αυτόνομη δικηγορική πορεία και ανάλογα δημοσιεύματα, θα μπορούσε κάποιος να κρίνει ανάλογα. Δυστυχώς, στην έμμεση συζήτηση, που διεξάγεται από τότε που ανακοινώθηκε η πιθανότητα διορισμού του, δεν προέκυψε κάποιο κείμενο που να καταδεικνύει τη θέση του για τα δικαιώματα του πολίτη λ.χ.;

Ο κ. Ερωτοκρίτου υπήρξε, επίσης, δικηγόρος εταιρειών, οι οποίες διαμαρτύρονταν για την εφαρμογή του νόμου, που ψήφισε η βουλή για τον τζόγο πέρσι, το καλοκαίρι. Εκείνη η συζήτηση είχε χαρακτηρισθεί από μια μακροχρόνια προσπάθεια διαφόρων συμφερόντων να υπονομεύσουν οποιαδήποτε νομοθετική ρύθμιση με προφανή στόχο το ιδιωτικό κέρδος. Και αξίζει να υπενθυμιστεί ότι σε εκείνη την προσπάθεια να περάσει η νομοθεσία, υπήρξε και διακομματική συνεργασία κυβέρνησης και αντιπολίτευσης. Ο κ. Ερωτοκρίτου εμφανίστηκε, μετά τη ψήφιση από την βουλή του νομοσχεδίου, να απειλεί - εκ μέρους των πελατών του ιδιοκτητών των γραφείων στοιχημάτων - τις αρχές διότι θεωρούσε την εφαρμογή του νόμου «άδικη, παράνομη και αψυχολόγητη» [Φιλελεύθερος, 27/7/2012]. Ως δικηγόρος, βέβαια, μπορεί να λέει ότι θέλει. Το θέμα, όμως, που τίθεται είναι αν ένας δικηγόρος, ο οποίος αναλαμβάνει περιπτώσεις ατόμων, που για χρόνια ήθελαν να μπλοκάρουν - και το πετύχαιναν στη βουλή - τη συγκεκριμμένη νομοθεσία, μπορεί να θεωρηθεί και αμερόληπτος; Σύμφωνα με τις μαρτυρίες, η σχετική νομοθεσία αναβαλλόταν από το 2009 – περίοδο κατά την οποία ο κ. Ερωτοκρίτου ήταν βουλευτής. Είχε και εκείνη την περίοδο την εκπροσώπηση των σχετικών εταιρειών;

Αυτά, δεν είναι απλώς τυπικά ζητήματα. Αν ο νυν πρόεδρος αποφάσισει να διορίσει στη Γενική Εισαγγελία άτομα που να εξυπηρετούν κομματικά συμφέροντα, τότε θα

πρέπει τουλάχιστον να εξηγηθεί - αν όχι διασφαλιστεί - ότι δεν θα έχουμε περιπτώσεις, όπου υπάρχει προηγούμενο σύγκρουσης συμφερόντων.
Υπάρχει διαδικασία αξιολόγησης για το συγκεκριμένο πλαίσιο;

Διότι το να επαγγέλεται κάποιος την κάθαρση είναι ένα θέμα – το να έχει καθαρά χέρια είναι άλλο.

Σκληρή κόντρα για τα μπούκικα

Νομικά κατά του κράτους κινούνται οι ιδιοκτήτες πρακτορείων

ΣΕ κόντρα μέχρι τελικής επικράτησης με την Αστυνομία και άλλες αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες είναι αποφασισμένοι να αντιπαραταχθούν οι ιδιοκτήτες πρακτορείων στοιχημάτων, σε σχέση με τον Περί Στοιχημάτων Νόμου ο οποίος ψηφίστηκε από τη Βουλή των Αντιπρόσωπων και τέθηκε σε εφαρμογή από τις 12 Ιουλίου, όπου απαγορεύεται ρητώς το διαδικτυακό στοίχημα.

Σε χθεσινή διάσκεψη Τύπου με αφορμή τις εκστρατείες που άρχισε τις τελευταίες ημέρες Παγκύπρια η Αστυνομία για εφαρμογή της νέας νομοθεσίας, την κατάσχεση μηχανημάτων εξοπλισμού και την πρόσαψη κατηγοριών εναντίον ιδιοκτητών πρακτορείων στοιχημάτων, ο νομικός Σύμβουλος των εταιρειών ποδοσφαιρικών στοιχημάτων Scorebet Ltd, Cybet Ltd, Meridien Ltd, L&M Betting Ltd, Ρίκκος Ερωτοκρίτου, τόνισε ότι βρίσκεται σε εξέλιξη μια καταδιωκτική εκστρατεία από πλευράς Κράτους και της Αστυνομίας, άδικη, παράνομη και αψυχολόγητη, χωρίς οποιοδήποτε νόμιμο έρεισμα.

Η Αστυνομία, όπως ανέφερε ο κ. Ερωτοκρίτου, έχει κηρύξει σταυροφορία κλεισίματος των συγκεκριμένων εταιρειών που δεν απαγορεύονται με τον υφιστάμενο Νόμο αλλά αντίθετα αναμένεται να ρυθμιστεί το καθεστώς δραστηριοτήτων τους. Οι εταιρείες αυτές διατηρούν γύρω στα 500 πρακτορεία παγκύπρια, απασχολούν 1.500 άτομα, σύμφωνα με τον κ. Ερωτοκρίτου, και ασχολούνται αποκλειστικά μόνο με ποδοσφαιρικά στοιχήματα -«έχουν αντίπαλο» τον ΟΠΑΠ Κύπρου και δεν έχουν καμιά σχέση με το διαδικτυακό στοίχημα- on line καζίνο το οποίο με βάση τη νέα νομοθεσία απαγορεύεται.

Ο Ρίκκος Ερωτοκρίτου επικαλείται πρόνοια στο σχετικό Νόμο σύμφωνα με την οποία τις εταιρείες που ασχολούνται αποκλειστικά μόνο με ποδοσφαιρικά στοιχήματα υπάρχει μεταβατική διάταξη όπου τους παρέχεται το δικαίωμα να συνεχίσουν να λειτουργούν την παροχή υπηρεσιών στοιχήματος μέχρι να υποβάλουν αίτηση για εξασφάλιση σχετικής άδειας. Κάκισε επίσης τη στάση του κράτους γιατί μέχρι σήμερα δεν έχει διοριστεί από το Υπουργικό Συμβούλιο η Εθνική Αρχή Στοιχημάτων όπως προβλέπει ο νόμος που θα δέχεται αιτήσεις, γι' αυτό οι εταιρείες αυτές δεν έχουν καμιά απολύτως ευθύνη και η λειτουργία τους είναι νόμιμη. Ποιος παραβιάζει τον Νόμο; Οι εταιρείες παραβιάζουν τον Νόμο ή ο Αρχηγός Αστυνομίας που είναι εντεταλμένος να προστατεύει τον Νόμο, διερωτήθηκε ο κ. Ερωτοκρίτου, τονίζοντας ότι η Αστυνομία παραβιάζει συγκεκριμένη ρητή πρόνοια του Νόμου -Άρθρο 91 παράγραφος 3. Υπάρχει ένας σκοτεινός διάδρομος διαπλοκής, ανέφερε ο Ρίκκος Ερωτοκρίτου, καταγγέλλοντας ότι «κάποιοι από τα θεσμικά όργανα του κράτους θέλουν να εξυπηρετήσουν μεταφέροντας ολόκληρο τον όγκο των ποδοσφαιρικών στοιχημάτων από τις εταιρείες αυτές στον ΟΠΑΠ με κάποιο αντάλλαγμα ».

Ο κ. Ερωτοκρίτου κάλεσε τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας να παρέμβει άμεσα προς τον Αρχηγό Αστυνομίας, ζητώντας αναστολή των διώξεων των συγκεκριμένων εταιρειών. Σε αντίθετη περίπτωση, πρόσθεσε, ετοιμάζονται σωρεία αγωγών εναντίον του Κράτους αξιώνοντας αποζημιώσεις πολλών εκατομμυρίων ευρώ για τις ζημιές που υπέστησαν και θα υποστούν οι συγκεκριμένες εταιρείες με την άδικη και παρερμηνευμένη νομικά με βάσει το Νόμο, από την Αστυνομία καταδίωξη τους.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΙΑΣΟΝΟΣ

Η Αστυνομία διευκρινίζει

Οι κάτοχοι αδειών ηλεκτρονικού στοιχήματος που εκδόθηκαν από άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, νομιμοποιούνται να συνεχίσουν την παροχή υπηρεσιών στοιχήματος μόνο όσον αφορά το στοίχημα που επιτρέπεται με βάση τον τελευταίο Νόμο που ψήφισε η Βουλή των Αντιπροσώπων. Διευκρινίζεται ότι, η άδεια ηλεκτρονικού στοιχήματος αφορά εντελώς διαφορετική κατηγορία στοιχήματος (Άδεια αποδέκτη Κλάσης Β') και δεν είναι νόμιμη η λειτουργία πρακτορείου στοιχημάτων και η διεξαγωγή αποδέκτη στοιχήματος σε αυτά, για τα οποία απαιτείται Άδεια αποδέκτη Κλάσης Α'.

Φιλελεύθερος, 27/7/2012, σελ. 25

Ο κουμπάρος του προέδρου και η «σωτηρία» των Κυπριακών Αερογραμμών

Π. Νικολαΐδης

Είχαμε αναφέρει πρόσφατα για το διορισμό του κουμπάρου του προέδρου ως επικεφαλή του «σωτήριου» έργου για διάσωση των αμαρτωλών Κυπριακών

Αερογραμμών. Απλά να αναφέρουμε μερικά από τα «βαριά» βιογραφικά χαρτιά του εν λόγω διορισμού για να δει και να κρίνει και ο απλός πολίτης για το με πια κριτήρια κάνει τις επιλογές του ο πρόεδρος και κατ' επέκταση που μας οδηγούν οι «σωτήριες» επιλογές του.

• Ο προεδρικός κουμπάρος ιδρύει την εποχή του χρηματιστηριακού σκανδάλου την επενδυτική εταιρεία Interfund μέσω της οποίας εισπράττει από το επενδυτικό κοινό 25 εκατομμύρια λίρες. Βάσει των πορισμάτων τόσο της Ειδικής Εξεταστικής για το χρηματιστήριο επιτροπής όσο και της αντίστοιχης Κοινοβουλευτικής η εταιρεία Inderfund εισέπραξε παράνομα λεφτά καταδολιεύοντας και παραπλανώντας το επενδυτικό κοινό. Τα 25 εκατομμύρια λίρες δεν διατέθηκαν σύμφωνα με το επενδυτικό πλάνο (business plan) αλλά στις τσέπες του προεδρικού κουμπάρου.
• Ο προεδρικός κουμπάρος διετέλεσε και παλιά μέλος του ΔΣ των Κυπριακών Αερογραμμών την εποχή που έχει γίνει και μεγαλύτερη λεηλασία όπου γράφτηκε και η ληξιαρχική πράξη θανάτου της εταιρείας. Να θυμίσουμε ότι για τα περιβόητα Airbus είχε εισρεύσει μίζα 12 εκατομμυρίων λιρών για κάθε Airbus το οποίο στοίχησε 90 εκατομμύρια ευρώ το ένα. Όμως ο προεδρικός κουμπάρος που διατηρούσε εταιρεία ηλεκτρονικών υπολογιστών προμήθευσε τις Κυπριακές Αερογραμμές ηλεκτρονικούς υπολογιστές, πράγμα που θεωρείται άκρως παράνομο αφού όπως αναφέραμε ο ίδιος ήταν μέλος του τότε ΔΣ. Δεν έφτανε όλο αυτό τα λογισμικά που προβλέπονταν από τις προδιαγραφές δεν ήταν εγκατεστημένα στους υπολογιστές.
• Ο προεδρικός κουμπάρος ενώ είναι αντιπρόεδρος του ΤΕΠΑΚ (και φημολογούμενος νέος πρόεδρος) νοικιάζει κτίρια στο ΤΕΠΑΚ τα οποία είναι εκτός του πανεπιστημιακού δακτυλίου με το εξωφρενικό και σκανδαλώδες ποσό των 17 ευρώ ανά τετραγωνικό.

Αυτά και αν προκληθούμε θα επανέλθουμε δριμύτεροι. Απλά να δουν οι απλοί άνθρωποι του κόπου και του μόχθου, οι άνεργοι, οι καρδιακοί και λοιποί δυστροπούντες που τους κόβεται η πρόσβαση στα δημόσια νοσηλευτήρια ποια είναι τα κριτήρια επιλογής των ανθρώπων που μας κυβερνούν;

ΥΓ: Φυσικά ο ΠΟΛΙΤΗΣ εδώ διαχρονικά τηρεί επιλεκτική σιγή. Αν ο εμπλεκόμενος είναι της προεδρικής αυλής καμιά απολύτως αναφορά.

Και για ένα σχετικό δημοσιογραφικό κείμενο, ενδεικτικό ότι τελικά, οι πληροφορίες φτάνουν και στην επίσημη Δημόσια Σφαίρα:
http://www.sigmalive.com/news/local/53618

Ο Πρόεδρος των ΚΑ, κουμπάρος του Αναστασιάδη & το σκάνδαλο ΧΑΚ